

زمینه عمومی

توسعه منابع انرژی به منظور انجام کار مفید، کلید پیشرفت صنعتی و در نتیجه، بهبود سطح زندگی مردم است. برخی از بزرگترین مشکلاتی که جهان امروز با آنها مواجه است عبارتند از: کشف منابع جدید انرژی، یافتن منبع انرژی عملاً فناپذیر برای آینده، رساندن انرژی به هر جا که بدان نیاز باشد و تبدیل انرژی از یک شکل به شکل دیگر و استفاده از آن بدون ایجاد آلودگیهایی که محیط زیست را تباہ می سازند. سیستم قدرت الکتریکی یکی از ابزارهای تبدیل و انتقال انرژی است که نقش مهمی در مقابله با این مشکلات بازی می کند. صنعت برق بر اساس برخی معیارها گسترده ترین صنعت جهان است. به منظور توسعه و کاربرد پیشرفتهای علم در حل مشکلات صنعت برق، به مهندسی ورزیده نیاز است تا قابلیت اطمینان بالایی برای سیستم تضمین کنند و بیشترین دقت را در حفاظت محیط زیست به عمل آورند.

(سیستم قدرت الکتریکی، سه قسمت اساسی دارد: نیروگاهها، خطهای انتقال، و سیستمهای توزیع). چگونگی استفاده از انرژی تحویلی به شرکتی بهره برداری کننده، از جمله مسئولیتهای شرکتی تولیدی نیست و در این کتاب از آنها بحث نمی شود. ۱ خطهای

۱. در ایران برخلاف کشورهای نظیر امریکا، صنعت برق دولتی است و کار شرکتی بهره برداری کننده و شرکتی تولیدی را به ترتیب، شرکتی برق منطقه ای و شرکت توانیر انجام می دهند.

انتقال، رابط بین نیروگاهها و سیستمهای توزیع و نیز بین سیستمهای قدرت به هم پیوسته اند. سیستم توزیع تمام بارهای مجزا را از طریق پستها، که تبدیل ولتاژ و عملیات کلیدزنی را انجام می دهند، به خطهای انتقال متصل می سازد. هدف این کتاب، ارائه روشهای تحلیل است و در آن بیشتر به خطهای انتقال و عملکرد سیستم توجه می شود و سیستمهای توزیع با هر جنبه ای از نیروگاههای قدرت جز مشخصات الکتریکی ژنراتورها، بررسی نخواهد شد.

۱-۱ رشد سیستمهای قدرت برق

توسعه سیستمهای ac در ایالات متحده از سال ۱۸۸۵ یعنی از زمانی آغاز شد که جرج وستینگهاوس امتیاز استفاده از سیستم انتقال ac را که ل. گالارد و ج. د. گیبس پارسی طراح آن بودند، خریداری کرد. ویلیام استانلی شرکت قدیمی وستینگهاوس ترانسفورماتورها را در آزمایشگاه خود واقع در گریت بارینگتون^۱ ماساچوست آزمایش کرد. استانلی در همان شهر و در زمستان ۱۸۸۵-۱۸۸۶ اولین سیستم توزیع ac آزمایشی را که ۱۵۰ لامپ را در شهر تغذیه می کرد برپا داشت. اولین خط انتقال ac در ایالات متحده به سال ۱۸۹۰ مورد بهره برداری قرار گرفت تا انرژی الکتریکی تولید شده از قدرت آبی را به مسافت ۱۳ مایل از ویلامت فالز^۲ به پرتلند^۳ واقع در آرگون^۴ ببرد.

اولین خطوط انتقال تکفاز بود و انرژی معمولاً فقط مصرف روشنایی داشت. حتی اولین موتورهای نیز تکفاز بودند اما در ۱۶ مه سال ۱۸۸۸ نیکلاتسلا مقاله ای در توصیف موتورهای القایی و سنکرون دوفاز ارائه داد. مزایای موتورهای چند فاز به سرعت آشکار شد و یک سیستم توزیع ac دوفاز به سال ۱۸۹۳ در نمایشگاه کلمبیایی در شیکاگو برای عموم مردم به معرض نمایش گذاشته شد. از آن پس به تدریج انتقال انرژی الکتریکی با جریان متناوب به ویژه جریان سه فاز جای سیستمهای dc را گرفت. در ژانویه ۱۸۹۴ پنج نیروگاه چند فاز در ایالات متحده وجود داشت که یکی از آنها دوفاز و بقیه سه فاز بودند. انتقال انرژی الکتریکی در ایالات متحده تقریباً به کلی با جریان متناوب صورت می گیرد. یکی از علت های پذیرش سریع سیستمهای ac، وجود ترانسفورماتور بود که انتقال انرژی الکتریکی را در ولتاژی بالاتر از ولتاژ تولیدی یا مصرفی که مزیتش بیشتر کردن ظرفیت انتقال است، ممکن می سازد.

در سیستم انتقال dc، ژنراتورهای ac از طریق ترانسفورماتور و یکسوکننده الکتر و نیکی خط dc را تغذیه می کنند یک موجیگرا الکتر و نیکی جریان مستقیم را در انتهای خط به جریان متناوب تبدیل می کند و به این ترتیب می توان ولتاژ را با ترانسفورماتور کاهش داد. با بهره گیری از دو عمل یکسو کردن و موج دادن در هر طرف خط، می توان

1. Great Barrington
2. Willamette Falls
3. Portland
4. Oregon

قدرت را در هر دو جهت انتقال داد. بررسیهای اقتصادی نشان داده است که انتقال با خط هوایی dc در ایالات متحده برای مسافتهای کمتر از ۳۵۰ مایل به صرفه نیست. در اروپا که خط انتقال عموماً بسیار طولانی تر از امریکاست بهره برداری از خطوط انتقال dc در چندین محل به کمک تأسیسات زیرزمینی و هوایی انجام می شود. در کالیفرنیا یک خط ۵۰۰ کیلوولت ac، مقدار قدرت آبی زیادی را در امتداد ساحل از پاسیفیک نورث وست به قسمتهای جنوبی کالیفرنیا و در اعماق کشور از راه نوادا با جریان مستقیم در ولتاژ خط به خط ۸۰۰ kV، انتقال می دهد.

گزارشهای آماری از سال ۱۹۲۰ تا اوایل دهه ۱۹۷۰-۱۹۸۰ آهنگ تقریباً ثابتی برای افزایش ظرفیت تولید نصب شده و تولید سالانه انرژی نشان می دهد بدین معنی که در طی هر ده سال به نزدیک دو برابر مقدار قبلی خویش می رسد. سپس افزایش، بی نظم تر و غیر قابل پیش بینی و به طور کلی کمی کندتر می شود.

در روزهای اولیه انتقال قدرت ac در ایالات متحده، ولتاژ کار به سرعت افزایش یافت. در سال ۱۸۹۰ خط ویلامت-پرتلند با ولتاژ ۳۳۰۰V کار می کرد. در سال ۱۹۰۷ خطی با ولتاژ ۱۰۰ kV به بهره برداری رسید. ولتاژ در سال ۱۹۱۳ به ۱۵۰ kV، در سال ۱۹۲۳ به ۲۲۰ kV، در سال ۱۹۲۶ به ۲۴۴ kV، و در سال ۱۹۳۶ در خطی از سدهوور به لوس آنجلس به ۲۸۷ kV رسید. در سال ۱۹۵۳ اولین خط ۳۴۵ kV به میدان آمد. در سال ۱۹۶۵ اولین خط ۵۰۰ kV به بهره برداری رسید. چهار سال بعد در ۱۹۶۹ اولین خط ۷۶۵ kV برپا شد.

تا سال ۱۹۱۷، سیستمهای الکتریکی معمولاً به صورت واحدهای جدا از هم کار می کردند زیرا این واحدها به شکل سیستمهای مجزا کار خود را شروع کرده بودند و تنها برای زیر پوشش گرفتن همه کشور، به تدریج گسترش یافته بودند. نیاز به قدرتهای زیاد و قابلیت اطمینان بیشتر، به هم پیوستگی سیستمهای مجاور را مطرح ساخت. به هم پیوستگی از نظر اقتصادی به صرفه است زیرا ماشینهای ذخیره کمتری برای بار حداکثر (ظرفیت ذخیره ای) لازم می شود و به ماشینهای بدون بار کمتری برای مقابله با افزایش ناگهانی و غیرمنتظره بار (ذخیره چرخشی) احتیاج خواهد بود. از آنجا که هر شرکت معمولاً می تواند از شرکتهای مجاور، قدرت اضافی تقاضا کند کاهش تعداد ماشینها میسر است. به هم پیوستگی، همچنین شرایطی را فراهم می آورد که هر شرکت از با صرفه ترین منابع قدرت استفاده کند. بنابراین ممکن است در بعضی فواصل زمانی، برای شرکت، خرید مقداری قدرت از به کارگیری تولید شخصی ارزانتر تمام شود. به هم پیوستگی تا جایی پیش رفته است که امروزه تبادل قدرت بین نواحی مختلف به عنوان مسئله ای عادی تلقی می شود. به هنگام کاهش بی رویه و غیرعادی آب، ارائه کار سیستمهایی که قسمت عمده ای از تولیدشان متکی به قدرت آبی است، فقط به کمک جذب قدرت از سیستمهای به هم پیوسته امکان دارد.

به هم پیوستگی سیستمها مشکلات تازه ای به دنبال آورد اما اغلب آنها به نحو رضایتبخشی حل شده اند. به هم پیوستگی، جریان ناشی از اتصال کوتاه را در سیستم افزایش می دهد و

این نیز به نوبه خود نصب مدارشکتهای با قدرت قطع جریان بالاتری را ضروری می سازد. اگر رله ها و مدارشکتهای مناسب، درمحل های به هم پیوستگی به کار برده نشوند ممکن است اختلال ناشی از اتصال کوتاه در يك سیستم به سیستمهای پیوسته به آن نیز سرایت کند. سیستمهای به هم پیوسته نه تنها باید دارای يك فرانسی نامی باشند، بلکه باید ژنراتورهای سنکرون هر سیستم نیز با ژنراتورهای سنکرون تمامی سیستمهای به هم پیوسته، همزمان بمانند.

برنامه ریزی کار، پیشرفت، و گسترش هر سیستم قدرت، نیاز به بررسی بار، محاسبات عیب، طراحی راههای حفاظت سیستم درمقابل صاعقه و امواج کلیدزنی و اتصال کوتاهها، و مطالعات پایداری سیستم دارد. مسئله مهم در کارکرد مؤثر سیستم، تعیین نحوه تقسیم کل تولید مورد نیاز در هر زمان، بین نیروگاههای مختلف و بین واحدهای هر نیروگاه است. در این فصل پس از بحث مختصری درباره تولید، انتقال و توزیع انرژی، به بررسی ماهیت کلی این نوع مسائل می پردازیم و به کمکهای بزرگ کامپیوترها در برنامه ریزی و بهره برداری سیستمهای قدرت، اشاره خواهیم کرد.

۲-۱ تولید انرژی

بیشتر قدرت الکتریکی در ایالات متحده در نیروگاههای با توربین بخار تولید می شود. قدرت آبی به کمتر از ۲۵٪ مقدار کل بالغ می شود. این درصد حتی کاهش می یابد زیرا بیشتر منابع قابل دسترسی قدرت آبی به بهره برداری رسیده اند. توربینهای گازی به نسبتی کمتر، در فواصل کوتاهی که سیستم حداکثر بار را حمل می کند به کار می روند. زغال سنگ، پرکاربردترین سوخت در نیروگاههای بخار است.^۱ با وجود اینکه نیروگاههای هسته ای که با سوخت اورانیوم کار می کنند با سیرمدام صعودی در تغذیه بار سهم می شوند، مشکلاتی وجود دارند که ساخت آنها را کند و نامطمئن می سازند این مشکلات عبارت اند از: دشواریهای افزایش سرمایه که باید برای تأمین هزینه ساخت سریعاً در حال رشد صورت بگیرد، توقعات فزاینده ایمنی که موجب طراحی دوباره می شوند، مخالفت عمومی با کار نیروگاهها و تأخیر در صدور پروانه.

بین سالهای ۱۹۷۵ و ۱۹۷۲، نیروگاههای زیادی به شکل نفت سوز درآمدند اما درمقابل افزایش مداوم بهای نفت و ضرورت کاهش وابستگی به نفت خارجی، در هر جا که ممکن بود زغال سنگ دوباره جانشین نفت شد.

منابع اورانیوم محدود است اما راکتورهای فزاینده^۲ که اکنون در ایالات متحده ممنوع اند مجموع انرژی قابل دریافت از اورانیوم را در سطح اروپا به میزان زیادی افزایش داده اند. جوش هسته ای^۳ امید بزرگی برای آینده است، اما انتظار نمی رود انجام

۱. در ایران، نفت سنگین و گاز طبیعی، سوخت نیروگاههای حرارتی را تشکیل می دهند.

2. breeder reactor

3. Nuclear fusion

يك فرايند قابل كنترل جوش در مقیاسی اقتصادی پیش از گذشت زمانی نسبتاً طولانی پس از سال ۲۰۰۰، میسر باشد. به هر حال آن سال اکنون يك تاریخ مورد انتظار برای ارائه اولین مدل آزمایشی يك رنكتور جوش قابل كنترل است. همینکه این مسئله صورت واقع به خود بگیرد، سیستمهای قدرت الکتریکی نیز باید به رشد خود ادامه دهند و کاربردهای مستقیم سوخت را در دست بگیرند. برای مثال احتمالاً خودروی الکتریکی به طور وسیعی به کار گرفته خواهد شد تا سوختهای فسیلی (شامل نفت خام و گاز به دست آمده از زغال سنگ) برای مصرف هواپیما و حمل و نقل کامیونی راههای دور، ذخیره شوند.

انرژی زیرزمینی به شکل بخار زنده و فعال خارج شونده از زمین در ایالات متحده و کشورهای دیگر مصرف خاصی پیدا کرده است. انرژی خورشید که هم اکنون تنها برای گرمایش مستقیم آب مصارف مسکونی کاربرد دارد، سرانجام باید از طریق تحقیقات روی سلولهای فوتولتائیک که نور خورشید را مستقیماً به الکتریسیته تبدیل می کنند، عملی و قابل کاربرد شود. پیشرفت زیادی در افزایش بازدهی و کاهش قیمت این سلولها به دست آمده اما هنوز راهی که باید طی شود طولانی است. در چندین محل، ژنراتورهایی که محرك آنها آسیای بادی است برای تهیه مقادیر كوچك قدرت كار می کنند. تلاشهایی برای كسب قدرت از جذر و مدهای متغیر و امواج دریا صورت می گیرد. الكل به دست آمده از دانه گیاهان شكل غیر مستقیمی از انرژی خورشیدی است که مخلوط آن با بنزین، سوخت قابل قبولی برای خودروها به وجود می آورد. گاز به دست آمده از زباله و فاضلاب، شكل غیر مستقیم دیگری از انرژی خورشیدی است.

نهایتاً در تولید انرژی به هر وسیله، حفاظت محیط زیست اهمیت بسیار دارد. كاملاً واضح است که کشورهای صنعتی عامل آلودگی جوی اند. آلودگی حرارتی كمتر آشكار است. اما مسئله تأمین آب خنك كننده برای رنكتورهای هسته ای اهمیت بسیار دارد و هزینه های ساخت را به میزان زیادی افزایش می دهد. ازدیاد بیش از حد دمای آب رودخانه ها برای ماهیها زیان آور است و دریاچه های مصنوعی برای آب خنك كننده نیز زمینهای تولیدی فراوانی را به زیر آب برده و تلف می کنند. در این جا به نظر می رسد كه برجهای خنك كننده با وجود قیمت گرانشان، راه حلی برای خنك كردن در نیروگاههای هسته ای باشند.

۳-۱ انتقال و توزیع

ولتاژ ژنراتورهای بزرگ معمولاً در محدوده 13.8 kV تا 24 kV است. اما ژنراتورهای بزرگ امروزی برای پهنه ولتاژ 18 kV تا 24 kV ساخته می شوند. و هیچ ولتاژ استاندارد برای ژنراتورها پذیرفته نشده است.

۱. هم اکنون این پدیده عملی شده و مزارع خورشیدی (Solar Farms) در ایالات متحده به تولید انرژی الکتریکی خورشیدی مشغول اند.

ولتاژ ژنراتور تا سطوح انتقال در پهنه 115 kV تا 765 kV افزایش می‌یابد. مقدار استاندارد ولتاژهای بالا 115 ، 138 ، و 230 کیلوولت است. ولتاژهای بسیار بالا (EHV) عبارت‌اند از: 345 ، 500 ، 765 کیلوولت. تحقیق روی خطوطی با سطوح ولتاژ بسیار بسیار بالا (UHV) از 1000 تا 1500 کیلوولت جریسان دارد. مزیت سطوح بالاتر ولتاژ این است که توانایی انتقال خط را - برحسب مگاواولت آمپر (MVA) - افزایش می‌دهد. توانایی خطوط با طول یکسان، تقریباً با آهنگی قدری بزرگتر از مربع ولتاژ تغییر می‌کند. با این‌همه نمی‌توان توانایی معینی را برای یک خط - صرف نظر از ولتاژ آن - تعریف کرد زیرا توانایی بستگی دارد به: ۱- محدوده‌های حرارتی هادی ۲- افت ولتاژ مجاز ۳- قابلیت اطمینان ۴- نیازمندیهای حفظ همزمانی بین ماشینهای سیستم که پایداری خوانده می‌شود. بیشتر این عوامل به طول خط بستگی دارند. به نظر می‌رسد توسعه و استفاده از کابل‌های زیرزمینی برای یک ولتاژ خاص، حدود ده سال پس از به کارگیری خطوط با سیم لخت در همان ولتاژ، شروع شده باشد. انتقال زیرزمینی با اینکه از نظر مساحت ناچیز است محسوساً رو به افزایش است. این انتقال، اغلب در مناطق شهری پرجمعیت یا در زیرسطح‌های پهن‌آب به کار می‌رود. اولین کاهش ولتاژ از سطح ولتاژ انتقال، در پست اصلی صورت می‌گیرد که البته میزان کاهش در ارتباط با ولتاژ خط انتقال و در پهنه 345 تا 138 کیلوولت است. امکان دارد بعضی از مشتریهای صنعتی را در همین سطوح ولتاژ تغذیه کرد. کاهش بعدی ولتاژ در پست توزیع انجام می‌شود. به طوری که ولتاژ خطوط خروجی از این پست در محدوده 4 تا 345 کیلوولت و عموماً بین 11 و 15 کیلوولت است. این همان سیستم توزیع اولیه است. در این سطح، یک ولتاژ بسیار متداول 12470 V خط به خط و یا 7200 V خط به خنثی است. این ولتاژ معمولاً به شکل $7200 \text{ V} / 12470 \text{ V}$ توصیف می‌شود. یک ولتاژ پایین‌تر در سیستم توزیع اولیه که کمتر به کار می‌رود، ولتاژ $2400 \text{ V} / 4160 \text{ V}$ است. سیستم توزیع اولیه علاوه بر اکثر بارهای صنعتی، ترانسفورماتورهای توزیعی را تغذیه می‌کند که ولتاژهای ثانویه آنها با مدارهای سه سیمه تکفاز به مصارف مسکونی بسته می‌شود. در حالت اخیر ولتاژ بین دو سیم 240 V ، و بین هر کدام از دو سیم با سیم سوم متصل به زمین، 120 V است. مدارهای ثانویه دیگر عبارت‌اند از: سیستمهای چهارسیمه سه فاز با مقدار نامی $120 \text{ V} / 208 \text{ V}$ ، یا $277 \text{ V} / 480 \text{ V}$.

۴-۱ بررسی بار

بررسی بار عبارت از تعیین ولتاژ، جریان، توان و ضریب توان یا توان واکنشی در نقاط

۱. سطوح ولتاژ ذکر شده در این فصل منحصر به امریکاست و لزوماً در کشورهای دیگر به کار نمی‌رود و ولتاژهای استاندارد توزیع و انتقال در ایران عبارت‌اند از: 11 ، 20 ، 63 ، 132 ، 230 و 400 kV .

۲. مقدار این ولتاژها در ایران $220/380$ ولت است.

مختلف شبکه الکتریکی در شرایط موجود یا مورد انتظار بهره‌برداری عادی است. بررسی بار در طراحی گسترش آتی سیستم، دارای نقش عمده‌ای است زیرا کارکرد رضایتبخش سیستم بستگی به شناخت آثار به‌هم پیوستگی با سیستمهای قدرت دیگر، بارهای تازه، نیروگاههای نو، و خطوط انتقال جدید قبل از آن که تأسیس شوند دارد.

پیش از توسعه کامپیوترهای رقمی بزرگ، بررسی بخش بار بر روی تابلوهای محاسبه‌کننده ac که با اتصال عناصر مداری و منابع ولتاژ، نسخه تکاف و کوچک مقیاس سیستمهای حقیقی را فراهم می‌کردند انجام می‌گرفت. از این روش تشکیل اتصالات، تصحیح کردن آنها و خواندن داده‌ها، خسته‌کننده و وقت‌گیر بود. امروزه کامپیوترهای رقمی برای بررسی بخش بار در سیستمهای پیچیده راه‌حلهایی ارائه می‌دهند. به عنوان مثال ممکن است برنامه کامپیوتری بیش از ۱۵۰۰ شینه، ۲۵۰۰ خط، ۵۰۰ ترانسفورماتور که امکان تعویض سرک در زیر بار دارند و ۲۵ ترانسفورماتور تغییردهنده فاز را بررسی کند و نتایج کامل را به سرعت و ارزان چاپ کند.

طراحان سیستم علاقه دارند سیستم قدرت را آن گونه که در ۱۰ یا ۲۰ سال آینده وجود خواهد داشت بررسی کنند. زیرا مثلاً از شروع طرح یک نیروگاه هسته‌ای جدید تا به مدار آوردن آن زمانی بیش از ۱۰ سال طول می‌کشد. هر شرکت برق باید از خیلی قبل، از مسائل مربوط به محل برپایی نیروگاه و بهترین آرایش خطوط برای ارسال قدرت به مراکز باری که به هنگام طراحی وجود ندارند آگاه باشد.

در فصل ۸ چگونگی انجام بررسی بخش بار با کامپیوتر را خواهیم دید. شکل ۸-۲ برون‌نوشته کامپیوتری بخش بار یک سیستم کوچک را که بررسی خواهیم کرد نشان می‌دهد.

۵-۱ تسهیم اقتصادی بار

شاید تصور شود در صنعت برق رقابت نیست. این عقیده از آنجا سرچشمه می‌گیرد که کارکرد هر شرکت در منطقه جغرافیایی مستقلی است که شرکت‌های دیگر به آن سرویس نمی‌دهند. اما رقابت در جذب صنایع جدید به منطقه وجود دارد. تعرفه‌های الکتریکی مناسب، عاملی وادارنده در انتخاب محل واحدهای صنعتی است هر چند این عامل در موقع رشد سریع هزینه‌ها و نامشخص بودن نرخ تعرفه‌های قدرت، اهمیت کمتری دارد تا در مواقع شرایط اقتصادی پایدار. در هر صورت مقررات تعرفه‌ای کمیسیونهای ایالتی شرکت‌های تولیدی، فشار مداومی به شرکت‌ها وارد می‌آورد تا حداکثر مسائل اقتصادی را رعایت کنند و سود عادلانه‌ای در مقابل هزینه‌های از پیش پرداخته تولید به دست آورند.

توزیع بار کل سیستم، بین نیروگاههای مختلف برای دستیابی به بهای کمترین کارکرد، تسهیم اقتصادی نام دارد. خواهیم دید که کامپیوتر، پیوسته تمامی نیروگاههای سیستم را به هنگام تغییر بار، کنترل می‌کند به طوری که تولید در بهای صرفه‌ترین کارکرد صورت می‌گیرد.

۹-۱ محاسبات عیب

عیب در مدار عبارت از هر نقصی است که مانع عبور عادی جریان شود. اکثر عیبهای خطوط انتقال 115 kV و بالاتر، از صاعقه ناشی می شود که به شعله کشی مفره ها می انجامد. ولتاژ بالا، بین هادی و برج نگهدارنده زمین شده، یونش به وجود می آورد. این امر برای بارهای القایی ناشی از ضربه صاعقه، مسیری به طرف زمین ایجاد می کند. به محض برقراری مسیر یونی شده به طرف زمین، امیدانس کم این مسیر، اجازه عبور جریان قدرت را از هادی به زمین و از آنجا به نقطه خنثای زمین شده ترانسفورماتور یا ژنراتور می دهد و به این ترتیب مدار کامل می شود. عیبهای خط به خط یعنی بدون دخالت زمین، کمتر رخ می دهند. به منظور جداسازی قسمت معیوب خط از بقیه سیستم، مدارشکتهای بازکننده، عبور جریان را در مسیر یونی شده قطع کرده و اجازه می دهند تا یونیدگی برطرف شود. بعد از فاصله زمانی حدود ۲۰ سیکل که یونیدگی برطرف شد، مدارشکتهای معمولاً می توانند بدون برقراری مجدد قوس دوباره بسته شوند. تجربه کارکرد خطوط انتقال نشان داده است که مدارشکتهای دوباره بند بسیار سریع، بعد از اکثر عیبهای با موفقیت بسته می شوند. تعداد زیادی از حالاتی را که دوباره بستن در آنها موفق نیست عیبهای دائمی به وجود می آورند که وصل مجدد صرف نظر از فاصله زمانی بین باز کردن و بستن، غیر ممکن است. عیبهای دائمی بر اثر افتادن خطوط روی زمین، شکست زنجیره مفره ها بر اثر بارهای یخ، خسارت دائمی به برجها، و نقص برگیرها، به وجود می آیند. تجربه نشان داده است که بین ۷۰ تا ۸۰ درصد عیبهای خط انتقال از نوع تک خط به زمین اند که بر اثر شعله کشی یک خط با برج و زمین ایجاد می شوند. تعداد کمی از عیبهای در حدود ۵٪ هر سه فاز را در بر می گیرند و عیبهای سه فاز نامیده می شوند. انواع دیگر عیبهای خط انتقال عبارت اند از خط به خط بدون دخالت زمین، و دو خط به زمین. تمام این عیبهای به استثنای نوع سه فاز نامتقارن اند و تعادل فازها را برهم می زنند.

جریانی که بلافاصله بعد از وقوع عیب از قسمتهای مختلف یک سیستم قدرت می گذرد با جریان گذرنده پس از چند سیکل درست قبل از اینکه مدارشکتهای برای باز کردن خط از دو طرف عیب فراخوانده شوند متفاوت است و هر دوی این جریانهای با جریان حالت مانا در صورتی که عیب با عمل مدارشکتهای از بقیه سیستم جدا نشود، تفاوت عمده ای دارند. از عواملی که انتخاب صحیح مدارشکتهای وابسته به آنهاست یکی جریان گذرنده بلافاصله پس از وقوع عیب است و دیگری جریانی است که مدارشکن باید قطع کند. محاسبات عیب، مبتنی است بر تعیین این جریانهای به ازای عیبهای گوناگونی که در محلهای مختلف سیستم رخ می دهند. همچنین اطلاعات به دست آمده از محاسبات عیب در تعیین تنظیم رله هایی که مدارشکتهای را کنترل می کنند به کار می روند.

تحلیل با مؤلفه های متقارن روش مؤثری است که بعداً بررسی خواهد شد و محاسبه عیبهای نامتقارن را تقریباً تا حد محاسبه عیبهای سه فاز ساده می کند. کامپیوتر رقمی در

محاسبات عیب نیز کارایی ارزشمندی از خود نشان می‌دهد. عملیات اصلی را که مستلزم برنامه‌های کامپیوتری است بعداً بررسی خواهیم کرد.

۷-۱ حفاظت سیستم

عیبها می‌توانند برای سیستمهای قدرت بسیار مخرب باشند. بررسی فراوان، توسعه لوازم، و در نظر گرفتن تدابیر حفاظت موجب شده‌اند تا در جلوگیری از وارد آمدن خسارت به خطوط انتقال و تجهیزات و پیشگیری از قطع تولید به دنبال وقوع عیب به‌بود مداوم حاصل شود.

مسئله پدیده‌های گذرا در خط انتقال را در يك حالت بسیار ساده شده، بررسی خواهیم کرد. این مطالعه ما را به بحث درباره چگونگی حفاظت برقگیرها از تجهیزات می‌مانند ترانسفورماتورهای واقع در شینه نیروگاهها و پستها در مقابل ضربه‌های ولتاژ بالای ناشی از صاعقه، و در مورد خطوط EHV و UHV ناشی از کلیدزنی، خواهد کشاند.

عیبهای ناشی از ضربه‌ها معمولاً آن قدر کوتاه مدت اند که هر مدار شکنی که ممکن باشد باز کند بعد از چندسیکل به‌طور خودکار بسته خواهد شد تا سیستم به کار عادی برگردد. اگر برقگیرها نباشند یا عیبهای دائمی باشند برای حفظ کار عادی بقیه سیستم، قسمت‌های عیب دار باید از آن جدا شوند.

کارکرد مدار شکنها با رله‌هایی که عیب را حس می‌کنند کنترل می‌شود. در عمل، تعیین نواحی حفاظت رله‌ها مشخص می‌کند که رله‌های مختلف، مسئول کدام قسمت‌های سیستم اند. موقعی که يك رله قادر به پاسخگویی به عیب وقوع یافته در ناحیه خود نیست، رله ناحیه یا نواحی مجاور، از آن پشتیبانی خواهد کرد. در فصل ۱۳ پس از بحث در مورد مشخصات انواع اصلی رله‌ها، نگاهی نیز به برخی مثالهای عددی درباره کاربرد هماهنگی آنها خواهیم کرد.

۸-۱ بررسی پایداری

جریان يك ژنراتور ac با موتور سنکرون بستگی دارد به اندازه ولتاژ تولیدی (یا داخلی) آن، اختلاف فاز ولتاژ داخلی آن نسبت به ولتاژ داخلی ماشینهای دیگر سیستم، و مشخصات شبکه و بارها. برای مثال دو ژنراتور ac که موازی کار می‌کنند ولی به هیچ مدار خارجی غیر از مدار موازی کننده خود وصل نیستند، در صورتی که ولتاژ داخلی آنها از نظر اندازه و فاز مساوی باشند، جریانی نخواهند داشت. اما اگر ولتاژهای داخلی آنها دارای اندازه مساوی و فازهای نامساوی باشند، تفاضل ولتاژ آنها صفر نخواهد بود و جریانی برقرار خواهد شد که از تفاضل ولتاژها و امپدانس مدار تعیین می‌شود. توان لازم يك ماشین را ماشین دیگر تحویل می‌دهد یعنی ماشین اول به جای ژنراتور بودن به صورت موتور عمل خواهد کرد.

زاویه فاز ولتاژهای داخلی به وضعیت نسبی روتور ماشینها بستگی دارد. اگر همزمانی بین ژنراتورهای يك سیستم قدرت حفظ نشود زاویه فاز ولتاژهای داخلی، مدام نسبت به یکدیگر تغییر می کنند و کار رضایتمبخش ممکن نخواهد بود.

زاویه فاز ولتاژهای داخلی ماشینهای همزمان فقط تا زمانی ثابت می ماند که سرعت ماشینهای مختلف در سرعتی متناظر با فرکانس فاز بردار مرجع، ثابت بماند. وقتی بار یکی از ژنراتورها یا به طور کلی بار سیستم تغییر می کند، جریان آن ژنراتور یا سیستم نیز تغییر می کند. تغییر جریان اگر موجب تغییر اندازه ولتاژ داخلی ماشینها نشود اجباراً زاویه فاز آنها را تغییر می دهد. بنا بر این تغییرات لحظه ای سرعت برای تنظیم زاویه فاز ولتاژها نسبت به هم ضروری است. زیرا این زوایا را وضعیت نسبی روتورها تعیین می کند. وقتی ماشینها خود را با زاویه فازهای جدید تطبیق داده اند یا وقتی اختلال مسبب تغییر لحظه ای سرعت، بر طرف شده است ماشینها باید دوباره در سرعت همزمان کار کنند. در يك سیستم درست طراحی شده، اگر هر ماشین، همزمانی با بقیه سیستم را حفظ نکند، جریان گردشی زیادی پدید می آید که با به کار انداختن رله ها و مدار شکنها ماشین را از سیستم جدا می کند. مسئله پایداری عبارت از حفظ همزمانی ژنراتورها و موتورهای سیستم است.

بررسیهای پایداری بر حسب اینکه مربوط به حالت مانا یا گذرا باشند، طبقه بندی می شوند. توانی که يك ژنراتور ac می تواند تحویل دهد یا باری که يك موتور همزمان می تواند بکشد حدی دارد. اقدام به افزایش ورودی مکانیکی ژنراتور یا بار مکانیکی موتور بیش از این حد معین که حد پایداری نام دارد، ناپایداری پدید می آورد. حتی با تغییر تدریجی بار نیز به يك قدرت حد می رسیم. اختلالات سیستم در اثر اعمال ناگهانی بار، وقوع عیب، حصد شدن جریان تحریک ژنراتور، و کلید زنی ممکن است باعث از دست رفتن همزمانی شود حتی در حالتی که تغییر ناشی از اختلال به گونه ای باشد که اگر تدریجی اعمال شود، از حد پایداری تجاوز نکند. میزان قدرت حد، بر حسب اینکه نقطه ناپایداری ناشی از تغییر ناگهانی یا تغییر تدریجی شرایط سیستم باشد، حد پایداری گذرا یا حد پایداری مانا خوانده می شود.

خوشبختانه مهندسمین، روشهایی برای بهبود پایداری و پیش بینی حدود عملکرد پایدار در حالت مانا و گذرا یافته اند. بررسی پایداری که برای سیستم دوماشینه انجام خواهیم داد ساده تر از بررسی سیستمهای چند ماشینه است. اما بسیاری از روشهای بهبود پایداری را می توان با تحلیل يك سیستم دوماشینه تشریح کرد. از کامپیوترهای رقمی در پیش بینی حدود پایداری سیستمهای پیچیده نیز استفاده می شود.

۹-۱ مهندسی سیستم قدرت

در این فصل کوشیدیم تا اندکی از تاریخچه پیشرفتهای اساسی سیستمهای قدرت الکتریکی را شرح دهیم و مقداری از بررسیهای تحلیلی مهم در طراحی عملکرد، بهبود، و گسترش يك سیستم قدرت امروزی را توصیف کنیم. مهندس سیستم قدرت باید روشهای انجام بررسی

بار، تحلیل عیب، و بررسی پایداری و اصول تسهیم اقتصادی را بدانند زیرا چنین بررسیهایی در طراحی و کار سیستم و در انتخاب وسایل کنترل آن تأثیر دارد. پیش از آنکه به تفصیل به این مسائل بپردازیم باید برخی از مفاهیم بنیادی مربوط به سیستمهای قدرت را بررسی کنیم تا دریابیم که چگونه این مفاهیم بنیادی در مسائل بزرگتر تأثیر دارند.

۱-۱۰ خواندنیهای اضافی

پانوشتهای داخل کتاب، منابعی را برای اطلاعات بیشتر درباره بسیاری از موضوعات مورد بحث به دست می دهند. علاوه بر این نظر خواننده را به فهرست کتابهای زیر که اغلب درباره همان مطالب مطرح شده در کتاب اند جلب می کنیم اگرچه بعضی از آنها موضوعاتی دیگر یا همان موضوعات را عمیقتر بررسی می کنند.

Elgerd, O. I., "Electric Energy Systems Theory: An Introduction," 2d ed., McGraw-Hill Book Company, New York, 1982.

Gross, C. A., "Power System Analysis," John Wiley & Sons; New York, 1979.

Neuenschwander, J. R., "Modern Power Systems," Intext Educational Publishers. New York, 1971.

Weedy, B. M., "Electric Power Systems," 3d ed., John Wiley & Sons Ltd., London, 1979.

مفاهیم اساسی

کارکرد عادی سیستم قدرت نیز درست به اندازه شرایط غیرعادی که ممکن است پیش آید مورد توجه مهندس سیستم قدرت است. بنابراین، او باید با کارمانای مدارهای جریان متناوب، به ویژه مدارهای سه فاز آشنایی کامل داشته باشد. موضوع این فصل، یادآوری بعضی از مفاهیم اساسی این مدارها، تثبیت نشانه گذاری مورد استفاده در کتاب و آشنایی با مقدار در-یکی ولتاژ، جریان، امپدانس، و توان است.

۱-۲ مقدمه

شکل موج ولتاژ در شینه های سیستم قدرت را می توان سینوسی کامل و با فرکانس ثابت فرض کرد؛ برای بیان بیشتر نظریه ها در این کتاب با نمایش فاز برداری ولتاژها و جریانها سروکار خواهیم داشت و برای نشان دادن این فاز بردارها حروف بزرگ V و I را به کار خواهیم برد. اندازه فاز بردارهای V و I را با $|V|$ و $|I|$ مشخص خواهیم کرد. حروف کوچک مانند v و i نشان دهنده مقادیر لحظه ای خواهند بود. برای مشخص کردن ولتاژ تولیدی («نیروی» محرکه الکتریکی^۱) به جای حرف V از E استفاده خواهد شد تا

۱. همچنانکه electromotance به جای emf پیشنهاد شده، می توان محرکه الکتریکی به جای «نیروی» محرکه الکتریکی به کار برد. —و.

تأکید شود که منظور emf است نه اختلاف پتانسیل معمولی بین دو نقطه. اگر ولتاژ و جریان به صورت توابعی از زمان نشان داده شوند، مثلاً

$$v = 141.4 \cos(\omega t + 30^\circ)$$

$$i = 7.07 \cos \omega t$$

واضح است که مقادیر ماکزیمم آنها به ترتیب $V_{\max} = 141.4 \text{ V}$ و $I_{\max} = 7.07 \text{ A}$ است. زمانی که زیر نوشت $\max$ همراه با V و I برای نشان دادن مقادیر ماکزیمم به کار می رود دیگر نیازی به علامت قدر مطلق نیست (منظور از اندازه ولتاژ و جریان، جذر میانگین مجذور (rms) یعنی $\sqrt{2}$ بار کمتر از مقدار ماکزیمم آنهاست. بنا بر این در عبارت v و i بالا

$$|V| = 100 \text{ V} \quad \text{و} \quad |I| = 5 \text{ A}$$

اینها مقادیری است که با ولت سنج و آمپر سنج معمولی خوانده می شود. نام دیگر مقدار rms مقدار مؤثر است. توان میانگین مصرفی یک مقاومت عبارت است از $|I|^2 R$. برای بیان کمیتها به صورت فاز بردار، مرجعی باید انتخاب شود. اگر جریان فاز بردار مرجع باشد

$$I = 5 \angle 0^\circ = 5 + j0 \text{ A}$$

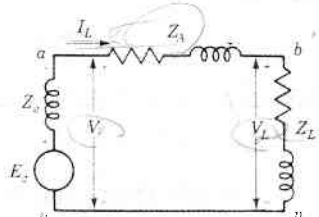
ولتاژی که به اندازه 30° نسبت به جریان پیش افت دارد عبارت است از

$$V = 100 \angle 30^\circ = 86.6 + j50 \text{ V}$$

البته، ممکن است نه ولتاژ را به عنوان فاز بردار مرجع انتخاب کنیم و نه جریان را، در آن صورت فاز بردار آنها هر کدام زاویه خاص خود را خواهد داشت. غالباً در نمودار مدارها بهتر است در هنگام مشخص کردن ولتاژ، برای نشان دادن سری که مثبت فرض می شود از نشانه های قطب داشت به صورت علامتهای مثبت و منفی استفاده شود. یک علامت پیکان بر روی نمودار مدار، جهت مثبت فرض شده برای عبور جریان را نشان می دهد. در معادل تک فاز یک مدار سه فاز معمولاً نشانه گذاری تک زیر نوشتی کافی است. اما در هنگام سروکار داشتن با هر سه فاز غالباً نشانه گذاری دو زیر نوشتی ساده تر است.

۲-۲ نشانه گذاری تک زیر نوشتی

شکل ۲-۱، مدار جریان متناوبی را نشان می دهد که در آن منبع با دایره نشان داده شده است.

شکل ۱-۲ مدار جریان متناوبی با محرکه الکتریکی E_g و امپدانس بار Z_L .

محرکه الکتریکی E_g ، و ولتاژ بین نقاط a و o با V_t مشخص می‌شود. جریان مدار، I_L ، و ولتاژ سرانه Z_L ، V_L است. لیکن، برای مشخص کردن فاز بردار این ولتاژها علامتهای $+$ و $-$ ، به نام نشانه‌های قطب‌داشت، و علامت پیکان برای جهت جریان بر روی نمودار لازم است.

در هر مدار ac ، سر مشخص شده با علامت $+$ نسبت به سر مشخص شده با علامت $-$ در یک نیم سیکل ولتاژ، مثبت و در نیم سیکل بعدی منفی است. با این علامت گذاری، زمانی که سر مثبت واقعاً پتانسیل بیشتری نسبت به سر منفی دارد ولتاژ بین دو سر مثبت است. برای مثال، در شکل ۱-۲ زمانی که سر مثبت واقعاً پتانسیل بیشتری نسبت به سر منفی دارد ولتاژ لحظه‌ای v_t مثبت است. در طول نیم سیکل بعدی سر دارای علامت مثبت واقعاً منفی است، و v_t هم منفی است. در پاره‌ای نوشته‌ها یک پیکان به کار می‌رود در این صورت باید مشخص شود نونک پیکان سری را که ما در بالا مثبت علامت گذاری کردیم نشان می‌دهد یا سر منفی را.

علامت پیکان جریان هم نقش مشابهی دارد. زیر نوشت، در این مورد L ، ضروری نیست مگر اینکه جریانه‌های دیگری نیز موجود باشد. واضح است که در هر مدار ac ، جهت واقعی جریان در هر نیم سیکل معکوس می‌شود. نونک پیکان جهتی را نشان می‌دهد که جهت مثبت جریان نام دارد. زمانی که جریان واقعاً در جهت عکس علامت پیکان می‌گذرد، جریان منفی است. به صورت فاز برداری

$$I_L = \frac{V_t - V_L}{Z_A} \quad (1-2)$$

و

$$V_t = E_g - I_L Z_g \quad (2-2)$$

چون گره‌های معینی در مدار با حرف مشخص شده‌اند، ولتاژها را می‌توان با زیر نوشته‌های t که حرفه نشان داد که گرهی را مشخص می‌کند که ولتاژ آن نسبت به ولتاژ گره مرجع بیان شده است. در شکل ۱-۲، ولتاژ لحظه‌ای v_t و ولتاژ فاز برداری V_t نشان دهنده ولتاژ نقطه a نسبت به نقطه مرجع o است، و زمانی که a پتانسیلی بیشتر از o دارد v_t ، مثبت است. بنابراین

$$\begin{aligned} v_a &= v_t & v_b &= v_L \\ V_a &= V_t & V_b &= V_L \end{aligned}$$

۳-۲ نشانه‌گذاری دوزیر نوشتی

با بهره‌گیری از نشانه‌گذاری دوزیر نوشتی می‌توان از به‌کارگیری نشانه‌های قطبداشت برای ولتاژ و علامت پیکان برای جریان پرهیز کرد. فهم مدارهای سه فاز یا به‌کارگیری نشانه‌گذاری دوزیر نوشتی بسیار آسان‌تر می‌شود. قرارداد مربوط بسیار ساده است.

در هنگام مشخص کردن جریانها، ترتیب زیر نوشته‌های نماد جریان، جهت جریان را زمانی که جریان مثبت فرض می‌شود معین می‌کند. در شکل ۱-۲، پیکانی که از a به سوی b نشانه می‌رود، جهت مثبت جریان I_L را مشخص می‌کند. جریان لحظه‌ای i_L ، زمانی مثبت است که جریان واقعاً از a به سوی b می‌گذرد، و در نشانه‌گذاری دوزیر نوشتی، این جریان i_{ab} است. جریان i_{ba} برابر است با $-i_{ab}$.

در نشانه‌گذاری دوزیر نوشتی، زیر نوشته‌های حرفی ولتاژها گره‌هایی را مشخص می‌کنند که ولتاژ بین آنها برقرار است. بنا به قرارداد، زیر نوشت اول مشخص‌کننده ولتاژ گره مورد نظر است نسبت به نقطه‌ای که با زیر نوشت دوم مشخص می‌شود. پس در شکل ۱-۲، ولتاژ لحظه‌ای در دوسر Z_A عبارت است از ولتاژ نقطه a نسبت به نقطه b ، و v_{ab} در نیم سیکلی که a پتانسیلی بیشتر از b دارد مثبت است. ولتاژ فاز برداری مربوط، V_{ab} است، و

$$V_{ab} = I_{ab} Z_A \quad (3-2)$$

که در آن Z_A ، امپدانس مختلط بین نقاط a و b است که جریان I_{ab} از آن می‌گذرد، و آن را می‌توان به صورت Z_{ab} نیز نشان داد.

معکوس کردن ترتیب زیر نوشته‌ها چه در ولتاژ و چه در جریان، ولتاژ یا جریانی را به دست می‌دهد که با ولتاژ یا جریان پیشین 180° اختلاف فاز دارد؛ یعنی،

$$V_{ab} = V_{ba} \angle 180^\circ = -V_{ba}$$

رابطه بین نشانه‌گذاریهای تک‌دیر نوشتی و دوزیر نوشتی در شکل ۱-۲ چنین خلاصه می‌شود:

$$V_t = V_a = V_{ao} \quad V_L = V_b = V_{bo}$$

$$I_L = I_{ab}$$

در نوشتن قانون ولتاژ کیرشهف، ترتیب زیر نوشته‌ها همان ترتیب پیمودن مسیرهای بسته مدار است. برای شکل ۱-۲،

$$V_{ao} + V_{ab} + V_{bn} = 0 \quad (۲-۲)$$

گره‌های n و o در این مدار یکی هستند، و گره n تنها به منظور مشخص کردن دقیقتر مسیر معرفی شده است. اگر به جای V_{ao} بگذاریم $-V_{ao}$ و توجه کنیم که $V_{ab} = I_{ab}Z_A$ ، نتیجه می‌شود

$$-V_{ao} + I_{ab}Z_A + V_{bn} = 0 \quad (۵-۲)$$

و بنا براین

$$I_{ab} = \frac{V_{ao} - V_{bn}}{Z_A} \quad (۶-۲)$$

۴-۲ توان در مدارهای تکفاز AC

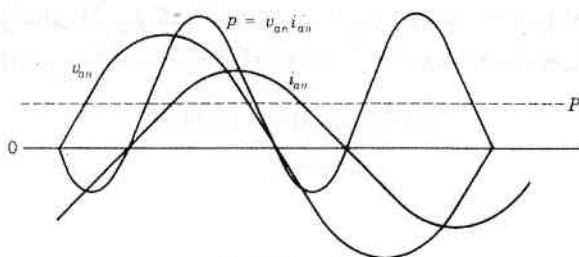
اگر چه نظریه اساسی انتقال انرژی جا به جایی انرژی را بر حسب برهم کنش میدانهای الکتریکی و مغناطیسی توضیح می‌دهد، مهندس سیستم قدرت عموماً با آهنگ تغییر انرژی نسبت به زمان (که همان تعریف توان است) بر حسب ولتاژ و جریان سروکار دارد. واحد سنجش توان وات است. توانی که بار در هر لحظه بر حسب وات مصرف می‌کند عبارت است از حاصل ضرب افت ولتاژ لحظه‌ای بین سرهای بار بر حسب ولت و جریان لحظه‌ای بار بر حسب آمپر. اگر دوسر بار a و n مشخص شود و اگر ولتاژ و جریان چنین بیان شوند

$$v_{an} = V_{\max} \cos \omega t \quad \text{و} \quad i_{an} = I_{\max} \cos(\omega t - \theta)$$

توان لحظه‌ای عبارت است از

$$p = v_{an} i_{an} = V_{\max} I_{\max} \cos \omega t \cos(\omega t - \theta) \quad (۷-۲)$$

زاویه θ در این معادلات برای پس افت جریان نسبت به ولتاژ، مثبت و برای پیش افت جریان نسبت به ولتاژ، منفی است. مقادیر مثبت p ، بیان کننده آهنگ مصرف انرژی در بخشی از سیستم است که بین نقاط a و n قرار دارد. واضح است که توان لحظه‌ای موقعی مثبت است که i_{an} و v_{an} هر دو مثبت یا هر دو منفی اند اما زمانی که i_{an} و v_{an} علامتی مخالف هم دارند منفی می‌شود. شکل ۲-۲ این نکته را نشان می‌دهد. توان مثبت که به صورت $v_{an} i_{an}$ محاسبه می‌شود، زمانی پدید می‌آید که جریان در جهت افت ولتاژ می‌گذرد و عبارت از آهنگ انتقال انرژی به بار است. بر عکس، توان منفی که به صورت $v_{an} i_{an}$ محاسبه می‌شود، زمانی پدید می‌آید که جریان در جهت افزایش ولتاژ می‌گذرد و عبارت از آهنگ انتقال انرژی از بار است به سیستم وصل به آن. اگر i_{an} و v_{an} چنانکه در بار مقاومتی خالص پیش می‌آید همفاز باشند توان لحظه‌ای هرگز منفی نخواهد شد. اگر جریان و ولتاژ چنانکه در عناصر ایدئال

شکل ۲-۲ منحنیهای جریان، ولتاژ و توان بر حسب زمان.

القای خالص یا ظرفیتی خالص پیش می‌آید، 90° نسبت به هم اختلاف فاز داشته باشند توان لحظه‌ای، نیم سیکل‌های مثبت و منفی مساوی خواهد داشت و مقدار متوسط آن صفر خواهد شد.

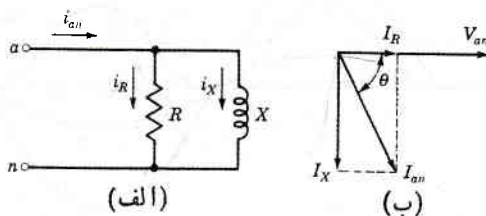
به کمک روابط مثلثاتی، معادله (۷-۲) بدین صورت درمی‌آید.

$$p = \frac{V_{\max} I_{\max}}{2} \cos \theta (1 + \cos 2\omega t) + \frac{V_{\max} I_{\max}}{2} \sin \theta \sin 2\omega t \quad (۸-۲)$$

که در آن می‌توان به جای $V_{\max} I_{\max} / 2$ حاصل ضرب ولتاژ جریان مؤثر، یعنی $|V_{an}| \cdot |I_{an}|$ یا $|V| \cdot |I|$ را گذاشت.

روش دیگر برخورد به رابطه توان لحظه‌ای، در نظر گرفتن دو مؤلفه عمود بر هم جریان است که یکی همفاز با v_{an} و دیگری قائم بر v_{an} است. شکل ۳-۲ الف، مداری موازی را نشان می‌دهد که شکل ۳-۲ ب، نمودار فاز برداری آن است. مؤلفه‌ای از i_{an} که با v_{an} همفاز است i_R است، و با توجه به شکل ۳-۲ ب، $|I_R| = |I_{an}| \cos \theta$. اگر مقدار ماکزیمم i_{an} ، $I_{\max}$ باشد مقدار ماکزیمم i_R می‌شود: $I_{\max} \cos \theta$. جریان لحظه‌ای i_R باید با $v_{an} = V_{\max} \cos \omega t$ همفاز باشد.

$$i_R = \underbrace{I_{\max} \cos \theta}_{\max i_R} \cos \omega t \quad (۹-۲)$$

شکل ۳-۲ مدار RL موازی و نمودار فاز برداری آن.

به همین ترتیب مؤلفه‌ای از i_{an} که 90° نسبت به v_{an} پس افت دارد i_X است، که مقدار ماکزیممش $I_{\max} \sin \theta$ است. از آنجا که i_X باید 90° نسبت به v_{an} پس افت داشته باشد

$$i_X = \underbrace{I_{\max} \sin \theta}_{\max i_X} \sin \omega t \quad (10-2)$$

و به این ترتیب

$$\begin{aligned} v_{an} i_R &= V_{\max} I_{\max} \cos \theta \cos^2 \omega t \\ &= \frac{V_{\max} I_{\max}}{2} \cos \theta (1 + \cos 2\omega t) \end{aligned} \quad (11-2)$$

که توان لحظه‌ای در مقاومت و جمله اول معادله (۸-۲) است. شکل ۴-۲، تغییرات $v_{an} i_R$ را در برابر زمان نشان می‌دهد. به همین ترتیب،

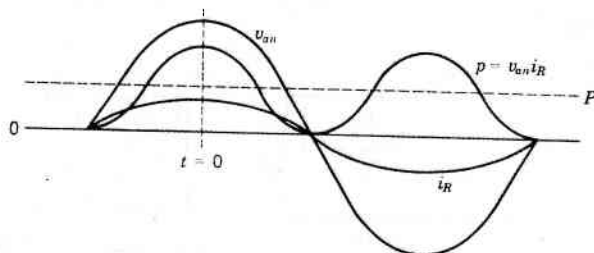
$$\begin{aligned} v_{an} i_X &= V_{\max} I_{\max} \sin \theta \sin \omega t \cos \omega t \\ &= \frac{V_{\max} I_{\max}}{2} \sin \theta \sin 2\omega t \end{aligned} \quad (12-2)$$

که توان لحظه‌ای در اندوکتانس و جمله دوم معادله (۸-۲) است. شکل ۵-۲، تغییرات i_X ، v_{an} و حاصل ضرب آنها را در برابر زمان نشان می‌دهد. بررسی معادله (۸-۲) نشان می‌دهد که جمله اول این معادله، یعنی جمله شامل $\cos \theta$ ، همیشه مثبت است و مقدار متوسط آن عبارت است از

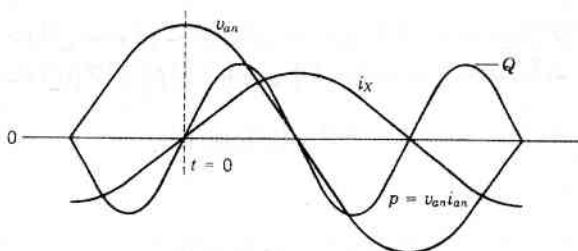
$$P = \frac{V_{\max} I_{\max}}{2} \cos \theta \quad (13-2)$$

یا، اگر مقادیر مؤثر ولتاژ و جریان به کار رود

$$P = |V| \cdot |I| \cos \theta \quad (14-2)$$

شکل ۴-۲ تغییرات ولتاژ، جریان همفاز با ولتاژ، و توان حاصل در برابر زمان.

شکل ۵-۲ تغییرات ولتاژ، جریان دارای 90° پسافت نسبت به ولتاژ و توان حاصل در برابر زمان.

زمانی که از توان نام برده می‌شود بی‌آنکه صفتی به دنبال آن بیاید منظور همین P است. P ، توان متوسط، توان حقیقی (یا آژیر) هم نامیده می‌شود. واحد اساسی برای توان لحظه‌ای و نیز توان متوسط، وات است. اما وات برای کمیت‌های سیستم‌های قدرت آن قدر واحد کوچکی است که P معمولاً بر حسب کیلو وات یا مگاوات سنجیده می‌شود.

کسینوس اختلاف فاز θ بین ولتاژ و جریان، ضریب توان نامیده می‌شود (ضریب توان مدار القایی را پس‌افتی و ضریب توان مدار ظرفیتی را پیش‌افتی گویند). به عبارت دیگر، عبارات ضریب توان پس‌افتی و ضریب توان پیش‌افتی، به ترتیب، نشان می‌دهند که جریان نسبت به ولتاژ اعمال شده پس‌افت یا پیش‌افت دارد.

جمله دوم معادله (۸-۲)، یعنی جمله شامل $\sin \theta$ ، متناوباً مثبت و منفی است و مقدار متوسطی معادل صفر دارد. این جمله از توان لحظه‌ای p ، توان لحظه‌ای واکنشی (یا برآژیر) نامیده می‌شود و بیان‌کننده عبور انرژی به تناوب به داخل بار و از بار به خارج است. مقدار ماکزیمم این توان تپشی، که با Q مشخص می‌شود، توان واکنشی یا ولت آمپر واکنشی نامیده می‌شود و، چنانکه در مباحث آتی هرچه روشن‌تر خواهد شد، در تشریح عملکرد سیستم قدرت، بسیار مفید است. توان واکنشی (یا برآژیر) عبارت است از

$$Q = \frac{V_{\max} I_{\max}}{2} \sin \theta \quad (15-2)$$

$$Q = |V| \cdot |I| \sin \theta \quad (16-2)$$

جذب مجموع مربعات P و Q برابر است با حاصل ضرب $|V|$ و $|I|$ ، زیرا

$$\sqrt{P^2 + Q^2} = \sqrt{(|V| \cdot |I| \cos \theta)^2 + (|V| \cdot |I| \sin \theta)^2} = |V| \cdot |I| \quad (17-2)$$

البته P و Q از نظر دیمانسیون یکسان‌اند، اما واحد سنجش Q ، وار (برای ولت آمپر رکتیو) نامیده می‌شود. واحدهای عملی‌تر برای Q کیلووار و مگاوار است.

در مدار متوالی ساده‌ای که Z برابر با $R + jX$ است، می‌توانیم در معادله‌های (۱۴-۲) و (۱۶-۲)، $|I|$ را به جای $|V|$ بگذاریم تا به دست آید

$$P = |I|^2 \cdot |Z| \cos \theta \quad (۱۸-۲)$$

و

$$Q = |I|^2 \cdot |Z| \sin \theta \quad (۱۹-۲)$$

سپس، با توجه به اینکه $R = |Z| \cos \theta$ و $X = |Z| \sin \theta$ ، چنانکه انتظار می‌رود خواهیم داشت

$$P = |I|^2 R \quad \text{و} \quad Q = |I|^2 X \quad (۲۰-۲)$$

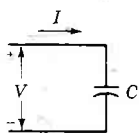
معادله‌های (۱۴-۲) و (۱۶-۲) روش دیگری برای محاسبه ضریب توان به دست می‌دهد چون می‌بینیم که $Q/P = \tan \theta$. بنابراین ضریب توان عبارت است از

$$\cos \theta = \cos \tan^{-1} \frac{Q}{P}$$

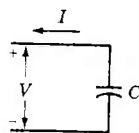
یا از معادله‌های (۱۴-۲) و (۱۷-۲)

$$\cos \theta = \frac{P}{\sqrt{P^2 + Q^2}}$$

اگر توان لحظه‌ای بیان شده با معادله (۸-۲)، توان در مداری با خاصیت ظرفیتی غالب باشد، θ منفی می‌شود و $\sin \theta$ و Q را نیز منفی می‌کند. اگر مدارهای القایی و ظرفیتی باهم موازی باشند، توان واکنشی لحظه‌ای مدار RL با توان واکنشی لحظه‌ای مدار RC ، اختلاف فاز خواهد داشت. توان واکنشی کل، تفاضل Q مدار RL و Q مدار RC است. Q را برای بار القایی، مثبت و برای بار ظرفیتی، منفی در نظر می‌گیرند. مهندسین سیستم قدرت معمولاً به‌خازن بیشتر به‌چشم تولیدکننده توان واکنشی مثبت می‌نگرند تا بار نیازمند به توان واکنشی منفی. این برداشت کاملاً منطقی است، زیرا خازن که Q منفی می‌کشد وقتی موازی با باری القایی قرار گیرد مقدار توانی واکنشی را که سیستم در صورت نبودن خازن می‌بایست برای بار القایی تأمین کند کاهش می‌دهد. به عبارت دیگر، خازن، Q مورد نیاز بار القایی را تأمین می‌کند. این درست مانند این است که چنانکه شکل ۲-۶ نشان می‌دهد خازن را وسیله‌ای فرض کنیم که جریان پس‌افتی تحویل می‌دهد نه وسیله‌ای که جریانی پیش‌افتی می‌کشد. برای مثال، خازن قابل تنظیمی را که موازی با باری القایی قرار گرفته است می‌توان طوری تنظیم کرد که جریان پیش‌افتی خازن از لحاظ اندازه، درست برابر مؤلفه‌ای از جریان بار القایی شود که نسبت به ولتاژ، 90°

نسبت به V ، 90° پیش افت دارد
(الف)

نسبت به V ، 90° پس افت دارد
(ب)

شکل ۶-۲ خازن (الف) به عنوان عنصر مدار ناعمال، جریان پیش افتی می کشد و (ب) به عنوان مولد، جریان پس افتی فراهم می کند.

پس افت دارد. به این ترتیب جریان بر آیند با ولتاژ هم فاز می شود. البته مدار القایی هنوز به توان واکنشی مثبت نیاز دارد، اما توان واکنشی کل صفر است. به همین دلیل است که مهندس سیستم قدرت بهتر می داند که خازن را تأمین کننده توان واکنشی مورد نیاز بار القایی در نظر بگیرد. زمانی که کلمات مثبت و منفی به کار نمی رود منظور توان واکنشی مثبت است.

۵-۲ توان مختلط

اگر فاز بردار ولتاژ و جریان معلوم باشد، محاسبه توانهای حقیقی و واکنشی به صورت مختلط به سادگی انجام می پذیرد. اگر ولتاژ بین سرها و جریان ورودی به بار یا بخشی از مدار با $V = |V| \angle \alpha$ و $I = |I| \angle \beta$ بیان شود، حاصل ضرب ولتاژ و مزدوج جریان عبارت است از

$$VI^* = V \angle \alpha \times I^* \angle -\beta = |V| \cdot |I| \angle \alpha - \beta \quad (21-2)$$

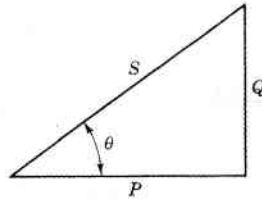
این کمیت را که توان مختلط نامیده می شود معمولاً با S نشان می دهند. در مختصات متعامد

$$S = |V| \cdot |I| \cos(\alpha - \beta) + j|V| \cdot |I| \sin(\alpha - \beta) \quad (22-2)$$

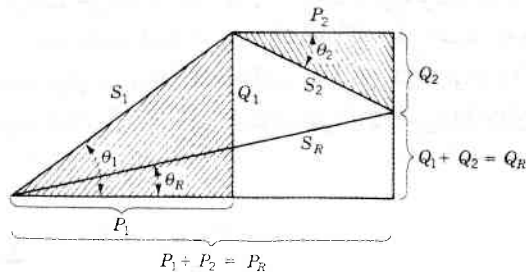
چون $\alpha - \beta$ ، اختلاف فاز بین ولتاژ و جریان، همان θ در معادله های پیشین است،

$$S = P + jQ \quad (23-2)$$

توان واکنشی Q زمانی مثبت است که اختلاف فاز $\alpha - \beta$ بین ولتاژ و جریان مثبت باشد، یعنی زمانی که $\alpha > \beta$ ، یا به عبارت دیگر زمانی که جریان نسبت به ولتاژ پس افت داشته باشد. برعکس، Q به ازای $\beta > \alpha$ ، که نشان دهنده پیش افتی بودن جریان نسبت به ولتاژ است، منفی می شود. این موضوع با انتخاب علامت مثبت برای توان واکنشی در مدارهای القایی و انتخاب علامت منفی برای توان واکنشی در مدارهای ظرفیتی همخوانی دارد. برای به دست آوردن علامت صحیح Q ، لازم است S را به صورت VI^* حساب کرد نه به صورت V^*I ، که علامت Q را درست نشان نمی دهد.

شکل ۷-۲ مثلث توان برای بار القایی.

شکل ۸-۲ مثلث توان برای بارهای مرکب. توجه کنید که Q_2 منفی است.

۶-۲ مثلث توان

معادله (۲۳-۲)، روش ترسیمی تعیین P و Q و زاویه فاز کل را برای چند بار موازی با هم نشان می‌دهد زیرا $\cos \theta$ همان $P/|S|$ است. برای بار القایی می‌توان مثلث توانی مطابق شکل ۷-۲ رسم کرد. برای چند بار موازی با هم P کل مساوی مجموع توانهای متوسط تک تک بارهاست، که در روش ترسیمی باید در امتداد محور افقی رسم شوند. برای بار القایی، چون Q مثبت است در امتداد محور عمودی و به سمت بالا رسم می‌شود. بار ظرفیتی دارای Q منفی است و در امتداد محور عمودی به سمت پایین رسم می‌شود. شکل ۸-۲، مثلث توان حاصل از یک بار القایی با مشخصات P_1 و Q_1 و S_1 را برای باری پس‌افقی و دارای زاویه فاز مثبت θ_1 نشان می‌دهد که با مثلث توان حاصل از یک بار ظرفیتی با مشخصات P_2 و Q_2 و S_2 با زاویه فاز منفی θ_2 ترکیب شده است. مثلث توان حاصل از این دو بار موازی، دارای اضلاع $P_1 + P_2$ ، $Q_1 + Q_2$ و وتر S_R است. اختلاف فاز بین ولتاژ و جریان فراهم شده برای مجموعه دو بار، θ_R است.

۷-۲ جهت‌گذر توان

زمانی که گذر توان را در سیستمی بررسی می‌کنیم، رابطه بین P ، Q و ولتاژ شینه، V ، یا

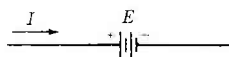
ولتاژ تولید شده، E ، با توجه به علامتهای P و Q معنی پیدا می کند. مسئله، عبارت از جهت گذر توان است، به این معنی که به ازای یک ولتاژ و جریان مشخص، آیا توان تولید می شود یا جذب می شود.

در سیستم dc، مسئله دادن توان به مدار یا جذب توان از مدار، نسبتاً روشن است. رابطه جریان و ولتاژ شکل ۹-۲ را، که در آن جریان dc از باتری می گذرد در نظر بگیرد. اگر $I = 10A$ و $E = 100V$ باشد، باتری با سرعت $1000W$ در حال شارژ شدن (جذب انرژی) است. در مقابل، درحالی که علامت پیکان همین جهت را نشان می دهد جریان ممکن است $I = -10A$ باشد. در این حالت، جهت قراردادی جریان عکس آن است که پیکان نشان می دهد، باتری در حال تخلیه شدن (دادن انرژی) است، و حاصل ضرب E و I ، برابر $-1000W$ است. اگر شکل ۹-۲ را چنان رسم کنیم که جریان در باتری از سر مثبت به سر منفی بگذرد ظاهراً شارژ شدن باتری را نشان داده ایم، اما این موضوع تنها در صورتی صحیح است که E و I و در نتیجه توان محاسبه شده به صورت حاصل ضرب آنها مثبت باشد. با چنین رابطه ای بین E و I ، علامت مثبت برای توان نشان دهنده شارژ شدن باتری است.

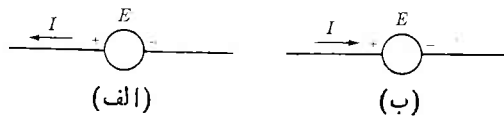
اگر جهت پیکان را در شکل ۹-۲، وارونه کنیم، علامت مثبت برای I و برای توان، نشان دهنده تخلیه شدن باتری خواهد بود. بنابراین، نمودار مدار است که تعیین می کند علامت مثبت برای توان، نشان دهنده شارژ شدن باتری است یا تخلیه شدن آن. این توضیح، غیر ضروری به نظر می رسد اما از آن برای تعبیر روابط موجود در مدار ac استفاده خواهیم کرد.

شکل ۹-۲، منبع ولتاژ ایدئالی را (با دامنه ثابت، فرکانس ثابت و امیدانس صفر) در یک سیستم ac نشان می دهد. نشانه های قطب داشت، طبق معمول، سری را نشان می دهد که در نیم سیکل مثبت ولتاژ لحظه ای، مثبت است. البته سری که با علامت مثبت مشخص شده است در طی نیم سیکل منفی ولتاژ لحظه ای، در واقع منفی است. علامت پیکان نیز، به همین ترتیب، جهت جریان را در طی نیم سیکل مثبت جریان لحظه ای نشان می دهد.

شکل ۹-۲ الف می بایست نشان دهنده یک ژنراتور باشد زیرا جریان زمانی که از سر با علامت مثبت بیرون می آید مثبت است. لیکن، سر با علامت مثبت ممکن است زمانی که جریان از آن بیرون می آید منفی باشد. برای درک این مسئله باید فاز بردار I را به دو مؤلفه یکی در امتداد فاز بردار E و دیگری قائم بر E تجزیه کرد. حاصل ضرب $|E|$ و اندازه مؤلفه جریان در امتداد E ، عبارت است از P . حاصل ضرب $|E|$ و اندازه مؤلفه جریان قائم بر E ، عبارت است از Q . اگر مؤلفه I در امتداد E ، با E همفاز باشد P ،

شکل ۹-۲ ارائه dc شارژ شدن باتری زمانی که E و I هر دو مثبت یا هر دو منفی اند.

شکل ۱۰-۲ نمودار مدار ac يك emf و جریان برای نمایش نشانه‌های قطب‌داشت.

توان تولیدی است که به سیستم تحویل داده می‌شود، زیرا این مؤلفه جریان همیشه زمانی از سر مثبت بیرون می‌آید که آن سر واقعاً مثبت باشد (و زمانی از آن سر وارد می‌شود که آن سر منفی باشد). در این حالت، P ، قسمت حقیقی EI^* ، مثبت است. اگر مؤلفه جریان در امتداد E ، منفی باشد (180° با E اختلاف فاز داشته باشد)، توان جذب می‌شود و وضعیت، مربوط به يك موتور است. در این حالت، P ، قسمت حقیقی EI^* ، منفی می‌شود.

رابطه جریان و ولتاژ ممکن است مطابق شکل ۱۰-۲ ب باشد، و شکل می‌تواند بیانگر يك موتور باشد. لیکن جذب توان متوسط تنها در حالتی صورت می‌پذیرد که مؤلفه I در امتداد E ، با E همفاز باشد (نه اینکه با E 180° اختلاف فاز داشته باشد) و به این ترتیب این مؤلفه جریان همیشه در جهت افت پتانسیل است. در این حالت، P ، قسمت حقیقی EI^* ، مثبت می‌شود. در اینجا P منفی نشان دهنده توان تولیدی خواهد بود.

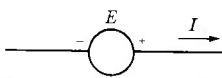
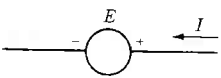
برای بررسی علامت Q از شکل ۱۱-۲ کمک می‌گیریم. در شکل ۱۱-۲ الف، توان واکنشی مثبتی معادل $|I|^2 X$ به اندوکتانس داده می‌شود، زیرا اندوکتانس، Q مثبت، جذب می‌کند. پس I ، 90° نسبت به E ، پس‌افت دارد و Q ، قسمت موهومی EI^* ، مثبت است. در شکل ۱۱-۲ ب، توان واکنشی منفی باید به ظرفیت داده شود، یا به عبارت دیگر منبع E در حال دریافت Q مثبت از خازن است. در اینجا I ، 90° نسبت به E ، پیش‌افت دارد.

اگر جهت پیکان در شکل ۱۱-۲ الف عکس شود، I از E به اندازه 90° پیش خواهد افتاد و قسمت موهومی EI^* منفی می‌شود. اندوکتانس را می‌توان دهنده Q منفی، به جای گیرنده Q مثبت، فرض کرد. جدول ۱-۲ این روابط را خلاصه می‌کند.

شکل ۱۱-۲ emf متناوب اعمال شده (الف) به عنصر القاوی خالص؛ (ب) به عنصر ظرفیتی خالص.

جدول ۱-۲

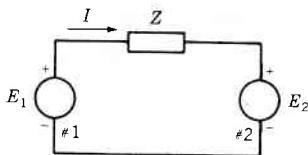
نتیجه از محاسبه EI^*	نمودار مداری
اگر P ، $+$ باشد emf ، توان تولید می کند اگر P ، $-$ باشد emf ، توان مصرف می کند اگر Q ، $+$ باشد emf ، توان واکنشی تولید می کند (I نسبت به E ، پس افت دارد) اگر Q ، $-$ باشد emf ، توان واکنشی مصرف می کند (I نسبت به E پیش افت دارد)	 به فرض کار ژنراتور
اگر P ، $+$ باشد emf ، توان مصرف می کند اگر P ، $-$ باشد emf ، توان تولید می کند اگر Q ، $+$ باشد emf ، توان واکنشی مصرف می کند (I نسبت به E پس افت دارد) اگر Q ، $-$ باشد emf ، توان واکنشی تولید می کند (I نسبت به E پیش افت دارد)	 به فرض کار موتور

مثال ۱-۲ دو منبع ولتاژ ایدئال که آنها را ماشینهای ۱ و ۲ می نامیم مطابق شکل ۱۲-۲ از طریق امپدانس Z به هم وصل شده اند. به فرض $E_1 = 100 \angle 0^\circ \text{ V}$ و $E_2 = 100 \angle 30^\circ \text{ V}$ و $Z = 0 + j5 \Omega$ ، تعیین کنید (الف) آیا هر ماشین، تولید کننده توان است یا مصرف کننده آن و به چه مقدار، (ب) آیا هر ماشین گیرنده توان واکنشی است یا دهنده آن و به چه مقدار، (ج) P و Q جذب شده امپدانس چقدر است.

حل:

$$I = \frac{E_1 - E_2}{Z} = \frac{100 + j0 - (86.6 + j50)}{j5}$$

$$= \frac{13.4 - j50}{j5} = -10 - j2.68 = 10.35 \angle 195^\circ$$

 شکل ۱۲-۲ منبع ولتاژهای ایدئال متصل به هم از طریق امپدانس Z .

$$E_1 I^* = 100(-10 + j2768) = -1000 + j2768$$

$$E_2 I^* = (866 + j50)(-10 + j2768)$$

$$= -8660 + j2392 - j5000 - 134 = -10000 - j2768$$

$$|I|^2 X = 10035^2 \times 5 = 536 \text{ var}$$

با توجه به جهت جریان و نشانه‌های قطب‌داشت ممکن است انتظار برود که ماشین ۱، مولد باشد. اما چون P منفی و Q مثبت است، با توجه به جدول ۱-۲، ماشین در حال مصرف انرژی با سرعت 1000 W و دادن 268 var توان واکنشی است. بنابراین ماشین در واقع، موتور است.

ماشین ۲ که انتظار می‌رود یک موتور باشد، دارای P منفی و Q منفی است. در نتیجه، با توجه به جدول ۱-۲، این ماشین در حال تولید انرژی با سرعت 1000 W و دادن 268 var توان واکنشی است. بنابراین این ماشین در واقع، ژنراتور است. توجه کنید که توان واکنشی فراهم شده، 536 وار است که مورد نیاز رثکنانس القایی 5Ω است. چون امپدانس Z واکنشی خالص است، هیچ توان حقیقی مصرف نمی‌کند و تمام P تولیدشده ماشین ۲ به ماشین ۱ انتقال می‌یابد. $\square$

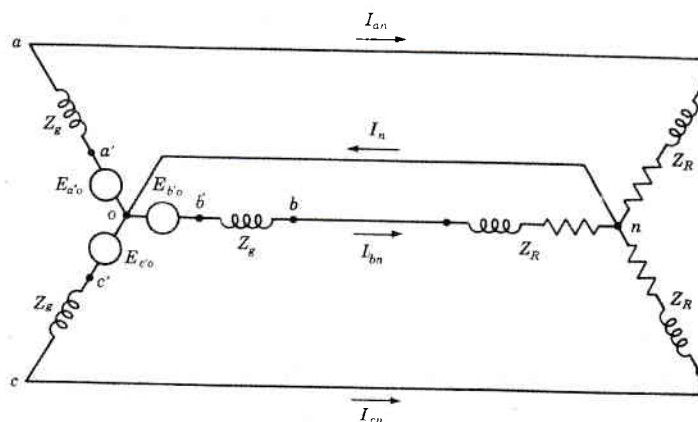
۸-۲ ولتاژ و جریان در مدارهای سه فاز متعادل

سیستمهای قدرت الکتریکی را ژنراتورهای سه فاز تغذیه می‌کنند. این ژنراتورها معمولاً بارهای سه فاز متعادل را، که در هر سه فاز، امپدانسهای یکسان دارند تغذیه می‌کنند. البته بارهای روشنایی و موتورهای کوچک تکفازند اما سیستمهای توزیع، طوری طرح ریزی می‌شوند که نهایتاً فازهای سیستم تقریباً متعادل شود. شکل ۲-۱۳، ژنراتوری را با اتصال ستاره‌ای و نقطه خنثای o نشان می‌دهد که یک بار متعادل ستاره‌ای با نقطه خنثای n را تغذیه می‌کند. در بررسی این مدار فرض خواهیم کرد که امپدانسهای اتصالات بین سرهای ژنراتور و سرهای بار، همچنین امپدانس اتصال مستقیم بین نقاط o و n ناچیز است. مدار معادل ژنراتور سه فاز، شامل یک محرکه الکتریکی در هر یک از سه فاز است که در شکل با دایره مشخص شده است. هر emf با یک مقاومت و رثکنانس القایی که امپدانس Z_ϕ را تشکیل می‌دهند متوالی است. نقاط a' و b' و c' فرضی هستند، زیرا محرکه الکتریکی تولیدشده را نمی‌توان از امپدانسهای هر فاز جدا کرد. سرهای ژنراتور، نقاط a و b و c است. این مدار معادل را در یکی از فصلهای بعدی بیشتر بررسی خواهیم کرد. محرکه‌های الکتریکی $E_{a'o}$ ، $E_{b'o}$ ، $E_{c'o}$ در ژنراتور از لحاظ اندازه مساوی اند اما اختلاف فاز 120° نسبت به یکدیگر دارند. اگر اندازه هر یک 100 ولت و $E_{a'o}$ مرجع فرض شود،

$$E_{a'o} = 100 \angle 0^\circ \text{ V}$$

$$E_{b'o} = 100 \angle 240^\circ \text{ V}$$

$$E_{c'o} = 100 \angle 120^\circ \text{ V}$$

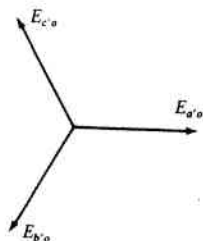
شکل ۲-۱۳ نمودار مداری ژنراتوری با اتصال ستاره‌ای متصل به يك پارتاره‌ای متعادل.

و این در صورتی است که توالی فاز abc باشد، یعنی نسبت به $E_{b'o}$ به اندازه 120° پیش‌افت، و $E_{b'o}$ نیز نسبت به $E_{c'o}$ به اندازه 120° پیش‌افت داشته باشد. نمودار مداری توالی فاز را نشان نمی‌دهد. اما شکل ۲-۱۴ این محرکه‌های الکتریکی را با توالی فاز abc نشان می‌دهد.

ولتاژ سرهای ژنراتور (که در این مورد همان سرهای بار هم هستند) نسبت به نقطه خنثی عبارت‌اند از

$$\begin{aligned} V_{ao} &= E_{a'o} - I_{an} Z_g \\ V_{bo} &= E_{b'o} - I_{bn} Z_g \\ V_{co} &= E_{c'o} - I_{cn} Z_g \end{aligned} \quad (2-24)$$

چون o و n هم‌پتانسیل‌اند V_{ao} ، V_{bo} و V_{co} به ترتیب با V_{an} ، V_{bn} و V_{cn} برابرند و جریان خطها (که در اتصال ستاره‌ای جریان فازها هم هستند) عبارت‌اند از

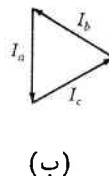
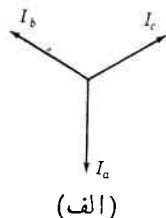
شکل ۲-۱۴ نمودار فاز برداری محرکه‌های الکتریکی مدار نشان داده شده در شکل ۲-۱۳.

$$\begin{aligned}
 I_{an} &= \frac{E_{a'o}}{Z_g + Z_R} = \frac{V_{an}}{Z_R} \\
 I_{bn} &= \frac{E_{b'o}}{Z_g + Z_R} = \frac{V_{bn}}{Z_R} \\
 I_{cn} &= \frac{E_{c'o}}{Z_g + Z_R} = \frac{V_{cn}}{Z_R}
 \end{aligned}
 \quad (2-25)$$

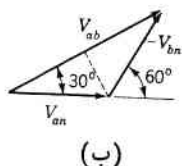
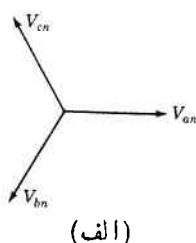
چون $E_{a'o}$ ، $E_{b'o}$ و $E_{c'o}$ از نظر اندازه با هم برابرند و 120° نسبت به هم اختلاف فاز دارند و امپدانسهای هم که این محرکه‌های الکتریکی می‌بینند یکسان‌اند، جریانها هم از لحاظ اندازه با هم مساوی و دارای 120° اختلاف فاز نسبت به هم خواهند بود. این امر، برای V_{an} ، V_{bn} و V_{cn} نیز درست است. در این صورت، ولتاژها و جریانها را متعادل می‌خوانیم. شکل ۲-۱۵ الف، سه جریان خط یک سیستم متعادل را نشان می‌دهد. شکل ۲-۱۵ ب نشان می‌دهد که مجموع این جریانها که يك مثلث بسته تشکیل می‌دهند صفر است. بنابراین در شکل ۲-۱۳، جریان I_n در اتصال بین نقاط خنثای ژنراتور و بار باید مساوی صفر باشد. پس اتصال بین نقاط n و o می‌تواند هر امپدانس داشته باشد، یا حتی باز باشد، و باز هم نقاط n و o هم‌پتانسیل باقی خواهند ماند. اگر بار نامتعادل باشد، مجموع جریانها صفر نخواهد شد و جریانی بین نقاط o و n برقرار خواهد شد. در حالت بار نامتعادل، در غیاب اتصال با امپدانس صفر، نقاط o و n هم‌پتانسیل نخواهند بود. ولتاژهای خط به خط عبارت‌اند از V_{ab} ، V_{bc} و V_{ca} . با دنبال کردن مسیری از a به b از طریق n در شکل ۲-۱۳ نتیجه می‌شود

$$V_{ab} = V_{an} + V_{nb} = V_{an} - V_{bn} \quad (2-26)$$

اگرچه $E_{a'o}$ و V_{an} هم‌فاز نیستند، می‌توان برای تعریف ولتاژها به جای $E_{a'o}$ ولتاژ مرجع

شکل ۲-۱۵ نمودار فازبرداری جریانها در بار سه‌فاز متعادل، (الف) فازبردارها از يك نقطه مشترك رسم شده‌اند؛ (ب) جمع فازبردارها تشکیل مثلثی بسته می‌دهد.

شکل ۱۶-۲ ولتاژهای مدار سه فاز متعادل؛ (الف) ولتاژها نسبت به نقطه خنثی؛ (ب) رابطه بین ولتاژ خط و ولتاژ نسبت به نقطه خنثی.

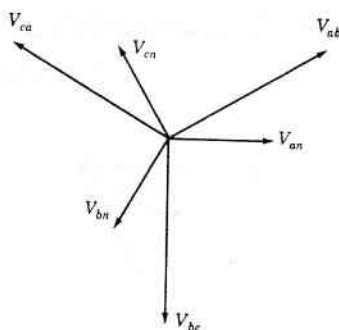
را V_{an} فرض کرد. شکل ۱۶-۲ الف، نمودار فازبرداری ولتاژهای سیستم را نسبت به نقطه خنثی و شکل ۱۶-۲ ب، چگونگی به دست آوردن V_{ab} را نشان می دهد. اندازه V_{ab} عبارت است از

$$\begin{aligned} |V_{ab}| &= 2|V_{an}| \cos 30^\circ \\ &= \sqrt{3}|V_{an}| \end{aligned} \quad (27-2)$$

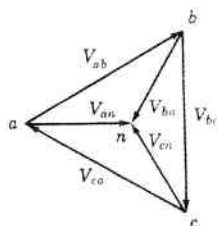
V_{ab} به عنوان يك فازبردار به اندازه 30° نسبت به V_{an} پیش افت دارد، و بنابراین

$$V_{ab} = \sqrt{3} V_{an} \angle 30^\circ \quad (28-2)$$

ولتاژهای خط به خط دیگر نیز به همین ترتیب به دست می آیند. شکل ۱۷-۲، همه ولتاژهای خط به خط و ولتاژهای خط به خنثی را نشان می دهد. این حقیقت که اندازه ولتاژهای خط به خط در هر مدار سه فاز متعادل، برابر اندازه ولتاژهای خط به خنثی است، بسیار اهمیت دارد.

شکل ۱۷-۲ نمودار فازبرداری ولتاژها در مدار سه فاز متعادل.

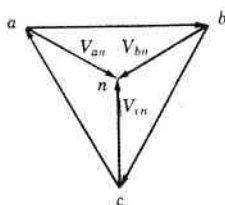
شکل ۱۸-۲ روش دیگر رسم فازبردارهای شکل ۱۷-۲.

شکل ۱۸-۲، روش دیگر نمایش ولتاژهای خط به خط و خط به خنثی است. فازبردار ولتاژهای خط به خط به صورت یک مثلث بسته در تطابق با ولتاژ مرجع، یعنی V_{an} ، رسم شده‌اند. رأسهای این مثلث طوری نامگذاری شده‌اند که هر فازبردار از رأسی شروع و به رأسی ختم می‌شود که با ترتیب زیرنوشته‌های آن ولتاژ فازبرداری مطابقت دارد. فازبردار ولتاژهای خط به خنثی از رأسهای مثلث به سمت مرکز آن رسم شده‌اند. این نمودار فازبرداری اگر خوب فهمیده شود آسان‌ترین راه برای تعیین ولتاژهای مختلف است.

ترتیب به دنبال هم آمدن رأسهای a ، b و c ، وقتی مثلث در جهت پادساعتگرد به دور n می‌چرخد مشخص‌کننده توالی فاز سیستم است. در آینده، زمانی که به بررسی مؤلفه‌های متقارن به عنوان وسیله‌ای برای تحلیل عیبهای نامتعادل در سیستم قدرت می‌پردازیم، نمونه‌ای از اهمیت توالی فاز را خواهیم دید. می‌توان نمودار جریانها را نیز جداگانه رسم کرد تا موقعیت جریان هر فاز را نسبت به ولتاژ مربوطه‌اش نشان می‌دهد.

مثال ۲-۳ در مدار سه فاز متعادلی ولتاژ V_{ab} برابر $V = 200 \angle 0^\circ$ است. همه ولتاژها و جریانها را در یک بار اتصال-ستاره‌ای با امپدانس $Z_L = 10 \angle 20^\circ \Omega$ تعیین کنید. توالی فاز، abc فرض می‌شود.

حل: نمودار فازبرداری ولتاژها را مطابق شکل ۱۹-۲ رسم می‌کنیم که از آن ولتاژهای مختلف چنین تعیین می‌شوند

شکل ۱۹-۲ نمودار فازبرداری ولتاژهای مثال ۲-۳.

$$V_{ab} = 173.2 \angle 0^\circ \text{ V} \quad V_{an} = 100 \angle -30^\circ \text{ V}$$

$$V_{bc} = 173.2 \angle 240^\circ \text{ V} \quad V_{bn} = 100 \angle 210^\circ \text{ V}$$

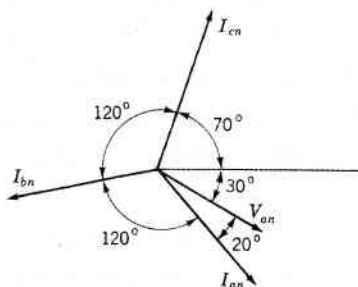
$$V_{ca} = 173.2 \angle 120^\circ \text{ V} \quad V_{cn} = 100 \angle 90^\circ \text{ V}$$

جریان هر فاز بار نسبت به ولتاژ دوسر آن 20° پسافت دارد، و اندازه هریک از جریانها 10 A است. شکل ۲-۲۰، نمودار فاز برداری جریانها را نشان می دهد

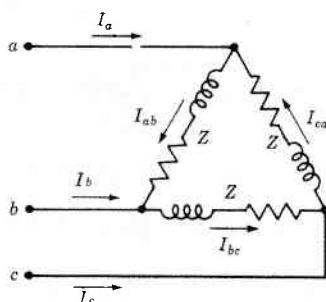
$$\square \quad I_{an} = 10 \angle -50^\circ \text{ A} \quad I_{bn} = 10 \angle 190^\circ \text{ A} \quad I_{cn} = 10 \angle 70^\circ \text{ A}$$

بارهای متعادل غالباً به صورت Δ (مثلثی) متصل می شوند، همچنانکه در شکل ۲-۲۱ دیده می شود. می توان نشان داد که اندازه جریان هر خط مثلاً I_a مساوی $\sqrt{3}$ برابر اندازه جریان هر فاز مثلاً I_{ab} است و I_a زمانی که توالی فاز، abc است به اندازه 30° نسبت به I_{ab} پسافت دارد.

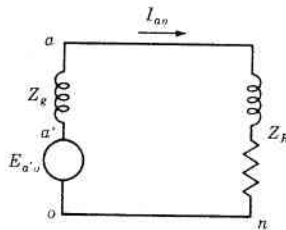
هنگام حل مدارهای سه فاز متعادل، هیچ گاه لازم نیست همه مدار سه فاز شکل ۲-۱۳

شکل ۲-۲۰ نمودار فاز برداری جریانها برای مثال ۲-۲.

شکل ۲-۲۱ نمودار مداری بار سه فاز اتصال مثلثی.

شکل ۲-۲۲ يك فاز از مدار شکل ۲-۱۳.

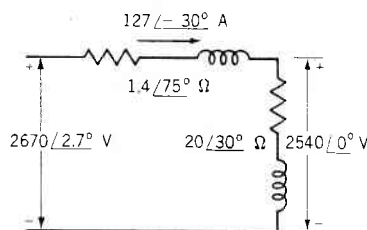
را در نظر بگیریم. برای حل مدار، فرض می‌شود که سیم خنثایی با امپدانس صفر وجود دارد که مجموع جریانهای سه فاز را، که البته در مدار متعادل صفر است، از خود عبور می‌دهد. حل مدار از طریق اعمال قانون ولتاژ کیرشهف به مسیر بسته‌ای شامل يك فاز و سیم خنثی صورت می‌گیرد. چنین مسیر بسته‌ای در شکل ۲-۲۲ دیده می‌شود. این مدار، معادل تکفاز مدار شکل ۲-۱۳ است. محاسبات انجام شده برای این مسیر، با توجه به اینکه جریانهای دوفاز دیگر از نظر اندازه با جریان فاز محاسبه شده برابرند و 120° و 240° با آن اختلاف فاز دارند، به کل مدار سه فاز بسط داده می‌شود. اهمیتی ندارد که بار سه فاز متعادل که با ولتاژ خط به خط، توان کل و ضریب توانش مشخص می‌شود اتصال- مثلثی یا اتصال-ستاره‌ای باشد. زیرا به جای مثلث، همیشه می‌توان در انجام محاسبات، ستاره معادلش را گذاشت. امپدانس هر فاز ستاره معادل، يك سوم امپدانس هر فاز مثلث تبدیل شده است.

مثال ۳-۲ ولتاژ خط به خط دوسرباری اتصال-ستاره‌ای که از سه امپدانس مساوی $20 \angle 30^\circ \Omega$ تشکیل شده 44 kV است. امپدانس هر يك از سه خطی که بار را به شینه‌ای واقع در يك پست برق وصل می‌کنند $Z_L = 1.4 \angle 75^\circ \Omega$ است. ولتاژ خط به خط را در شینه پست برق به دست آورید.
حل: اندازه ولتاژ خط به خنثی در سربار، $2540 \text{ V} = 4400 / \sqrt{3}$ است. اگر V_{an} ، ولتاژ بین سرهای بار را مرجع بگیریم،

$$V_{an} = 2540 \angle 0^\circ \text{ V} \quad \text{و} \quad I_{an} = \frac{2540 \angle 0^\circ}{20 \angle 30^\circ} = 127 \angle -30^\circ \text{ A}$$

ولتاژ خط به خنثی در پست برق عبارت است از

$$\begin{aligned} V_{an} + I_{an} Z_L &= 2540 \angle 0^\circ + 127 \angle -30^\circ \times 1.4 \angle 75^\circ \\ &= 2540 \angle 0^\circ + 177.8 \angle 45^\circ \\ &= 2666 + j1257 = 2670 \angle 27^\circ \text{ V} \end{aligned}$$

□

شکل ۲-۲۳ نمودار مدار و مقادیر مسئله ۲-۳.

و اندازه ولتاژ خط به خط در شینه پست برق عبارت است از

$$\sqrt{3} \times 267 = 462 \text{ kV}$$

شکل ۲-۲۳، مدار و مقادیر مربوط به آن را نشان می دهد.

۹-۲ توان در مدارهای سه فاز متعادل

کل توانی که ژنراتور سه فاز می دهد و یا بار سه فاز می گیرد به سادگی با جمع کردن توانهای فازها به دست می آید. در مدار متعادل، چون توان فازها برابر است، می توان توان کل را از ضرب کردن توان یک فاز در ۳ به دست آورد.

اگر اندازه ولتاژهای خط به خطی، V_p ، برای بار اتصال ستاره ای چنین باشد

$$V_p = |V_{an}| = |V_{bn}| = |V_{cn}| \quad (2-29)$$

و اگر اندازه جریان فاز I_p برای بار اتصال ستاره ای عبارت باشد از

$$I_p = |I_{an}| = |I_{bn}| = |I_{cn}| \quad (2-30)$$

توان کل سه فاز عبارت است از

$$P = 3V_p I_p \cos \theta_p \quad (2-31)$$

که در آن θ_p ، زاویه پس افت جریان فاز نسبت به ولتاژ فاز، یعنی زاویه امپدانس هر فاز است. اگر V_L و I_L به ترتیب اندازه های ولتاژ خط به خط و جریان خط باشند،

$$V_p = \frac{V_L}{\sqrt{3}}, \quad I_p = I_L \quad (2-32)$$

با گذاردن آنها در معادله (۲-۳۱) خواهیم داشت

$$P = \sqrt{3} V_L I_L \cos \theta_p \quad (2-33)$$

توان واکنشی کل نیز عبارت است از

$$Q = 3V_p I_p \sin \theta_p \quad (34-2)$$

$$Q = \sqrt{3} V_L I_L \sin \theta_p \quad (35-2)$$

و توان ظاهری بار عبارت است از

$$|S| = \sqrt{P^2 + Q^2} = \sqrt{3} V_L I_L \quad (36-2)$$

معادله‌های (۳۳-۲)، (۳۵-۲) و (۳۶-۲) معادله‌های معمول برای محاسبه P ، Q و $|S|$ در شبکه‌های سه‌فاز متعادل‌اند، زیرا مقادیر معلوم شبکه معمولاً ولتاژ خط به خط، جریان خط، و ضریب توان یعنی $\cos \theta_p$ است. هنگام صحبت از یک سیستم سه‌فاز، فرض بر متعادل بودن سیستم است. مگر اینکه توضیحی به‌جز این داده شود و مراد از ولتاژ، جریان و توان، ولتاژ خط به خط، جریان خط و توان کل سه‌فاز است مگر اینکه هوبیتی دیگر به آنها داده شود.

اگر بار، اتصال‌مثلثی باشد ولتاژ بین سرهای هر امپدانس، همان ولتاژ خط به خط و جریان هر امپدانس برابر با اندازه جریان خط تقسیم بر $\sqrt{3}$ است، یا

$$V_p = V_L \quad , \quad I_p = \frac{I_L}{\sqrt{3}} \quad (37-2)$$

توان کل سه‌فاز عبارت است از

$$P = 3V_p I_p \cos \theta_p \quad (38-2)$$

و با گذاردن مقادیر I_p و V_p از معادله (۳۷-۲) در این معادله خواهیم داشت

$$P = \sqrt{3} V_L I_L \cos \theta_p \quad (39-2)$$

که همان معادله (۳۳-۲) است. پس نتیجه می‌گیریم که معادله‌های (۳۵-۲) و (۳۶-۲) نیز صرف نظر از اینکه یک‌بار خاص، اتصال‌مثلثی باشد یا اتصال-ستاره‌ای، معتبرند.

۱۰-۲ مقادیر در-یکی

در سطوح ولتاژ کار خطهای انتقال قدرت، مناسبترین واحد برای بیان ولتاژ، کیلوولت است. واحد سنجش توان نیز، به‌علت حجم بسیار زیاد توان انتقالی، معمولاً کیلووات یا مگاوات و کیلوولت آمپر یا مگاوات آمپر است. لیکن این کمیتها، همچنین جریان و امپدانس، غالباً به‌صورت درصدی یا در-یکی مقداری مبنا یا مرجع که برای هر یک مشخص می‌کنند بیان می‌شوند. برای مثال، اگر ولتاژ مبنا برابر 120 kV انتخاب شود، ولتاژهای 108 ،

۱۲۰ و ۱۲۶ کیلوولت به ترتیب ۹۰، ۱۰۰ و ۱۰۵ درصد و یا ۵۹، ۵۱ و ۵۵ درصد در یک می‌شوند. مقدار در-یکی هر کمیت به صورت عددی اعشاری که نسبت آن کمیت به مقدار مبنایش است تعریف می‌شود. همین نسبت بر حسب درصد، ۱۰۰ برابر مقدارش بر حسب در-یک است. هر دوش در-یکی و درصدی برای انجام محاسبات از به کارگیری مقادیر واقعی جریانها، ولتاژها و امپدانسها ساده‌ترند. مزیت روش در-یکی نسبت به روش درصدی این است که حاصل ضرب دو کمیت که بر حسب در-یک بیان شده‌اند خود نیز بر حسب در-یک خواهد بود، در صورتی که حاصل ضرب دو کمیت که بر حسب درصد بیان شده‌اند را باید بر ۱۰۰ تقسیم کرد تا حاصل بر حسب درصد شود.

ولتاژ، جریان، کیلوولت آمپر و امپدانس طوری به هم وابسته‌اند که انتخاب مقادیر مبنای برای هر دو کمیتی از آنها مقادیر مبنای را برای دوتای دیگر تعیین خواهد کرد. اگر مقادیر مبنای ولتاژ و جریان را مشخص کنیم، مقادیر مبنای کیلوولت آمپر و امپدانس را می‌توان از روی آنها تعیین کرد. امپدانس مبنای چنان امپدانسی است که اگر جریان مبنای آن بگذرد افت ولتاژ در آن برابر ولتاژ مبنای باشد. کیلوولت آمپر مبنای در سیستمهای تکفاز برابر است با حاصل ضرب ولتاژ مبنای بر حسب کیلوولت و جریان مبنای بر حسب آمپر. معمولاً مگاواولت آمپر مبنای و ولتاژ مبنای بر حسب کیلوولت مقادیری هستند که به عنوان مبنای انتخاب می‌شوند. برای سیستمهای تکفاز، یا سیستمهای سه‌فازی که در آنها مراد از جریان، ولتاژ و کیلوولت آمپر؛ جریان خط، ولتاژ خط به خطی و کیلوولت آمپر هر فاز است رابطه‌های زیر بستگی این مقادیر را به هم نشان می‌دهد.

$$I_{\phi} = \frac{kVA_{\phi}}{kV_{LN}} \quad (2-40)$$

$$Z_{\phi} = \frac{V_{LN}}{I_{\phi}} \quad (2-41)$$

$$Z_{\phi} = \frac{(kV_{LN})^2 \times 1000}{kVA_{\phi}} \quad (2-42)$$

$$Z_{\phi} = \frac{(kV_{LN})^2}{MVA_{\phi}} \quad (2-43)$$

$$KW_{\phi} = kVA_{\phi} \quad (2-44)$$

$$MW_{\phi} = MVA_{\phi} \quad (2-45)$$

$$\frac{\text{امپدانس واقعی}}{\text{امپدانس مبنای}} = \text{امپدانس در-یکی هر عنصر مدار} \quad (2-46)$$

در این معادله‌ها وقتی برای مدارهای سه‌فاز به کار می‌روند، زیر نوشته‌های ϕ و LN به ترتیب

به مفهوم «هر فاز» و «خط به خنثی» خواهند بود. اگر این معادله‌ها برای مدارهای تکفاز به کار روند، kV_{LN} به معنی ولتاژ خط تکفاز، یا اگر يك طرف زمین شده باشد به معنی ولتاژ خط به زمین خواهد بود.

چون مدارهای سه فاز به صورت يك تك خط با برگشت خنثی حل می‌شوند، مبناهای مقادیر در نمودار امپدانس عبارت است از کیلوولت آمپر هر فاز و کیلوولت خط به خنثی. داده‌های سیستم معمولاً به صورت کیلوولت آمپر یا مگا ولت آمپر کل سه فاز و کیلوولت خط به خط است. این سنت، یعنی مشخص کردن کیلوولت آمپر یا مگا ولت آمپر سه فاز و کیلو ولت خط به خط ممکن است باعث سردرگمی در رابطه بین مقدار در-یکی ولتاژ خط و مقدار در-یکی ولتاژ فاز شود. اگر چه می‌توان ولتاژ خط را به عنوان ولتاژ مبنا مشخص کرد، لیکن این ولتاژ نسبت به خنثی است که برای حل مدار تکفاز به کار می‌آید. مقدار مبناي ولتاژ خط به خنثی برابر است با مقدار مبناي ولتاژ خط به خط تقسیم بر $\sqrt{3}$. اما چون همین نسبت هم بین ولتاژهای خط به خط خنثای سیستم سه فاز متعادل برقرار است، در يك سیستم سه فاز متعادل، مقدار در-یکی ولتاژ خط به خنثی در هر نقطه بر مبناي ولتاژ خط به خنثی برابر است با مقدار در-یکی ولتاژ خط به خط در همان نقطه بر مبناي ولتاژ خط به خط. به همین ترتیب، کیلوولت آمپر سه فاز، سه برابر کیلوولت آمپر هر فاز و مبناي کیلوولت آمپر سه فاز نیز سه برابر مبناي کیلوولت آمپر هر فاز است. بنابراین، مقدار در-یکی کیلوولت آمپر سه فاز بر مبناي کیلوولت آمپر سه فاز، برابر است با مقدار در-یکی کیلوولت آمپر هر فاز بر مبناي کیلوولت آمپر هر فاز.

مثالی عددی می‌تواند به روشن کردن روابط مورد بحث کمک کند. برای مثال، اگر

$$kVA_{\phi} = 30000 \text{ kVA} \text{ مبنا}$$

و

$$kV_{LL} = 120 \text{ kV}$$

که در آنها زیر نوشته‌های 3ϕ و LL به ترتیب «سه فاز» و «خط به خط» معنی می‌دهد

$$kVA_{1\phi} = \frac{30000}{3} = 10000 \text{ kVA} \text{ مبنا}$$

و

$$kV_{LN} = \frac{120}{\sqrt{3}} = 69.2 \text{ kV}$$

برای ولتاژ واقعی خط به خط 108 kV ، ولتاژ خط به خنثی $108/\sqrt{3} = 62.3 \text{ kV}$ است، و

$$\text{ولتاژ در-یکی} = \frac{108}{120} = \frac{62.3}{69.2} = 0.90$$

برای توان کل سه فاز ۱۸۰۰۰ kW، توان هر فاز ۶۰۰۰ kW است، و

$$\text{توان در-یکی} = \frac{۱۸۰۰۰}{۳۰۰۰۰} = \frac{۶۰۰۰}{۱۰۰۰۰} = ۰.۰۶$$

البته در این بحث می‌توان به جای مقادیر کیلووات، و کیلوولت آمپر، مقادیر مگاوات و مگاوات آمپر گذاشت. در سیستمهای سه فاز، مقداری که برای ولتاژ مبنا داده می‌شود ولتاژ خط به خط و مقداری که برای کیلوولت آمپر یا مگاوات آمپر مبنا داده می‌شود کیلوولت آمپر یا مگاوات آمپر مبنا کیل سه فاز است مگر اینکه خلاف اینها ذکر شود.

امپدانس مبنا و جریان مبنا را می‌توان مستقیماً از روی مقادیر سه فاز کیلوولت مبنا و کیلوولت آمپر مبنا محاسبه کرد. اگر کیلوولت آمپر مبنا و ولتاژ مبنا برحسب کیلوولت را کیلوولت آمپر مبنا کیل سه فاز و ولتاژ مبنا کیل سه فاز به خط معنی کنیم، خواهیم داشت

$$(۲۷-۲) \quad \text{جریان مبنا} = \frac{kVA_{3\phi} \text{ مبنا}}{\sqrt{3} \times (kV_{LL} \text{ مبنا})}$$

و از معادله (۲۲-۲)

$$(۲۸-۲) \quad \text{امپدانس مبنا} = \frac{(kV_{LL}/\sqrt{3})^2 \times ۱۰۰۰}{kVA_{3\phi} \text{ مبنا}}$$

$$(۲۹-۲) \quad \text{امپدانس مبنا} = \frac{(kV_{LL})^2 \times ۱۰۰۰}{kVA_{3\phi} \text{ مبنا}}$$

$$(۵۰-۲) \quad \text{امپدانس مبنا} = \frac{(kV_{LL})^2}{MVA_{3\phi} \text{ مبنا}}$$

به جز در مورد زیر نوشته‌ها، معادله‌های (۲۲-۲) و (۲۳-۲) به ترتیب، درست همان معادله‌های (۲۹-۲) و (۵۰-۲) اند. کاربرد زیر نوشت، در این روابط، برای تأکید بر وجه تمایز بین کار با مقادیر سه فاز و کار با مقادیر تکفاز است. ما این معادله‌ها را بدون زیر نوشت به کار خواهیم برد، اما باید (۱) کیلوولت خط به خط را همراه با کیلوولت آمپر یا مگاوات آمپر سه فاز و (۲) کیلوولت خط به خطی را همراه با کیلوولت آمپر یا مگاوات آمپر هر فاز به کار گیریم. معادله (۲۰-۲)، جریان مبنا را برای سیستمهای تکفاز یا برای سیستمهای سه فاز که در آنها مبناها به صورت کیلوولت آمپر هر فاز و کیلوولت خط به خطی مشخص شده‌اند تعیین می‌کند. معادله (۲۷-۲)، جریان مبنا را برای سیستمهای سه فاز که در آنها مبناها به صورت کیلوولت آمپر کل سه فاز و کیلوولت خط به خط مشخص شده‌اند تعیین می‌کند.

مثال ۴-۲ مثال ۳-۲ را در سیستم در-یکی با استفاده از مبناهای ۴۴ kV و ۱۲۷A

حل کنید به طوری که اندازه‌های هم ولتاژ و هم جریان ۱ pu شود. در اینجا به جای کیلوولت آمپر از جریان به عنوان مبنا استفاده شده است زیرا در این مسئله با کیلوولت آمپر سروکار نداریم.

حل: امپدانس مبنا عبارت است از

$$\frac{4400/\sqrt{3}}{127} = 200 \Omega$$

و به این ترتیب اندازه امپدانس بار هم ۱ pu است. امپدانس خط عبارت است از

$$Z = \frac{1.2 / 75^\circ}{20} = 0.06 / 75^\circ \text{ pu}$$

$$V_{0n} = 1.0 / 0^\circ + 1.0 / -30^\circ \times 0.06 / 75^\circ$$

$$= 1.0 / 0^\circ + 0.06 / 45^\circ$$

$$= 1.0495 + j0.0495 = 1.051 / 2.70^\circ \text{ pu}$$

$$V_{LN} = 1.051 \times \frac{4400}{\sqrt{3}} = 2670 \text{ V, یا } 2.67 \text{ kV}$$

$$\square \quad V_{LL} = 1.051 \times 2.2 = 2.32 \text{ kV}$$

وقتی مسائلی که باید حل کرد پیچیده تر باشند و به ویژه وقتی ترانسفورماتور نیز مطرح شود مزیت های محاسبه در-یکی روشن تر خواهد شد.

۱۱-۲ تغییر مبنا در مقادیر در-یکی

گاهی امپدانس در-یکی عنصری از یک سیستم با مبنایی غیر از مبنای انتخاب شده برای آن بخش از سیستم که عنصر مذکور در آن قرار دارد داده می شود. چون در هنگام انجام محاسبه، همه امپدانسهای تمام اجزای یک سیستم باید در یک مبنا بیان شوند، لازم است بتوانیم امپدانسهای در-یکی را از یک مبنا به مبنایی دیگر تبدیل کنیم. گذاردن مقدار امپدانس مبنا از معادله (۲-۲۲) یا (۲-۴۹) در معادله (۲-۴۶) نتیجه می دهد

$$(51-2) \quad \text{kVA (مبنا)} (\text{امپدانس واقعی}) = \frac{\text{امپدانس در-یکی هر عنصر مدار}}{(\text{kV (مبنا)})^2 \times 1000}$$

که نشان می دهد که امپدانس در-یکی مستقیماً با کیلوولت آمپر مبنا و معکوساً با مربع ولتاژ مبنا متناسب است. بنا بر این، برای تغییر مبنای امپدانس در-یکی، معادله زیر به کار می رود:

$$\left(\frac{\text{جدید kVA مینا}}{\text{داده شده kVA مینا}} \right) \left(\frac{\text{داده شده kV مینا}}{\text{جدید kV مینا}} \right) \text{داده شده } Z \text{ در-یکی} = \text{جدید } Z \text{ در-یکی} \quad (۵۲-۲)$$

این معادله هیچ ارتباطی با انتقال مقدار اهمی امپدانس از یک سوی ترانسفورماتور به سوی دیگر آن ندارد، بلکه تنها برای تبدیل امپدانس در-یکی داده شده بسا مبنایی جدید به کار می رود.

البته برای تغییر مینا می توان، به جای استفاده از معادله (۵۲-۲)، از روی مقدار در-یکی با مبنای داده شده مقدار اهمی امپدانس را محاسبه و سپس آن را بر امپدانس مبنای جدید تقسیم کرد.

مثال ۵-۲ رثکتانس یک ژنراتور که بسا X'' مشخص شده بسا مبنای ۱۸ kV و ۵۰۰ MVA ، که مقادیر نامی پلاک مشخصات ژنراتورند به صورت ۰.۲۵ pu داده شده است. مبنای انجام محاسبات ۲۰ kV و ۱۰۰ MVA است. X'' را در مبنای جدید به دست آورید.

حل: با استفاده از معادله (۵۲-۲)

$$X'' = ۰.۲۵ \left(\frac{۱۸}{۲۰} \right)^2 \left(\frac{۱۰۰}{۵۰۰} \right) = ۰.۰۴۰۵ \text{ pu}$$

یا با محاسبه مقدار اهمی X'' و تقسیم آن بر امپدانس مبنای جدید

$$\square \quad X'' = \frac{۰.۲۵(۱۸^2/۵۰۰)}{۲۰^2/۱۰۰} = ۰.۰۴۰۵ \text{ pu}$$

مقاومت رثکتانس درصدی یا در-یکی هر دستگاه را معمولاً تولیدکننده در اختیار ما قرار می دهد. البته، مبنای مقادیر داده شده، کیلوولت آمپر و کیلوولت نسبی دستگاه است. جداولهای پ-۴ و پ-۵ در پیوست کتاب، بعضی مقادیر نمونه وار را برای رثکتانس ژنراتورها و ترانسفورماتورها به دست می دهند. در فصل ۶، هنگام بررسی ترانسفورماتور، بحث درباره مقادیر در-یکی را دنبال خواهیم کرد.

مسائل

۱-۲ درمرداری $v = ۱۴۱۲ \sin(\omega t + ۳۰^\circ) \text{ V}$ و $i = ۱۱۳۱ \cos(\omega t - ۳۰^\circ) \text{ A}$ برای این کمیات مطلوب است تعیین (الف) مقدار ماکزیمم، (ب) مقدار مؤثر، و (ج) عبارت فازبرداری در شکل قطبی و متعامد در صورتی که ولتاژ، مرجع فرض شود. آیا مدار، القایی است یا ظرفیتی؟

۳-۲ اگر مدار مسئله ۱-۲ از يك عنصر مقاومتی خالص و يك عنصر واكنشی خالص تشکیل شده باشد، R و X را پیدا کنید (الف) در صورتی که این عناصر با هم متوالی باشند، (ب) در صورتی که این عناصر با هم موازی باشند.

۳-۳ در يك مدار تکفاز نسبت به گره مرجع 0 ، $V_a = 120 \angle 45^\circ V$ و $V_b = 100 \angle -15^\circ V$ را در شکل قطبی به دست آورید.

۴-۲ يك ولتاژ ac تکفاز $240V$ به مداری متوالی دارای امپدانس $10 \angle 60^\circ \Omega$ اعمال می شود. R ، X ، P ، Q و ضریب توان مدار را به دست آورید.

۵-۲ اگر خازنی با مدار مسئله ۴-۲ موازی باشد، و اگر این خازن 1250 var تولید کند، P و Q تولید شده منبع 240 ولتی و ضریب توان کل مدار را به دست آورید.

۶-۲ بار القایی تکفازی، توانی معادل 10 MW با ضریب توان 0.6 پس افنی جذب می کند. مثلث توان را رسم کنید و توان واکنشی خازنی را تعیین کنید که باید موازی با این بار بسته شود تا ضریب توان به 0.85 افزایش یابد.

۷-۲ موتور القایی تکفازی قسمت اعظم هر روز را با باری بسیار سبک کار می کند و $10A$ جریان از شبکه می کشد. وسیله ای پیشنهاد می شود تا بازدهی موتور را افزایش دهد. در طی يك آزمایش، این وسیله با موتور موازی می شود و جریان کشیده شده از شبکه را به $8A$ کاهش می دهد. زمانی که دوعدد از این وسیله ها را با موتور موازی می کنیم، جریان به $6A$ کاهش می یابد. چه وسیله ساده ای می تواند باعث این کاهش جریان شود؟ در مورد مزایای این وسیله بحث کنید. آیا این وسیله، بازدهی موتور را افزایش می دهد؟ (به خاطر داشته باشید که موتور القایی جریان پس افنی از شبکه می کشد).

۸-۲ اگر امپدانس بین ماشینهای ۱ و ۲ در مثال ۱-۲، $Z = 0 - j5 \Omega$ باشد تعیین کنید (الف) آیا هر کدام از ماشینها توان تولید می کنند یا مصرف و به چه مقدار (ب) آیا هر کدام از ماشینها توان واکنشی مثبت دریافت می کنند یا تحویل می دهند و به چه مقدار، و (ج) مقدار P و Q مصرفی هر امپدانس را.

۹-۲ مسئله ۸-۲ را به فرض $Z = 5 + j0 \Omega$ تکرار کنید.

۱۰-۲ از منبع ولتاژ $E_{an} = -120 \angle 210^\circ V$ ، جریان $I_{na} = 10 \angle 60^\circ A$ می گذرد. مقادیر P و Q را به دست آورید و معین کنید که منبع این مقادیر را تحویل می دهد یا دریافت می کند.

۱۱-۲ مثال ۱-۲ را به فرض $E_1 = 100 \angle 0^\circ V$ و $E_2 = 120 \angle 30^\circ V$ حل کنید. نتایج را با مثال ۱-۲ مقایسه کنید. تغییر اندازه E_2 در این مدار چه نتایجی به بار می آورد؟

۱۲-۲ سه امپدانس یکسان $15 \angle -15^\circ \Omega$ به صورت ستاره ای به يك ولتاژ سه فاز متعادل

۲۰۸V خط به خط متصل شده اند. فاز بردارهای همه ولتاژها و جریانهای خط و فاز را به صورت قطبی، هر گاه V_{ca} ، مرجع و توالی فاز abc باشد به دست آورید.

۱۳-۲ در سیستم سه فاز متعادلی سه امپدانس یکسان $\Omega 30 / 10$ ، اتصال ستاره ای دارند. به ازای $V_{bc} = 416 / 90^\circ$ ، I_{ca} را به صورت قطبی مشخص کنید.

۱۴-۲ سرهای یک منبع سه فاز با حروف a ، b و c مشخص شده اند. یک ولت سنج بین هر جفت از این سرها $115V$ نشان می دهد. یک مقاومت $\Omega 100$ متوالی با یک خازن $\Omega 100$ در فرکانس شبکه بین a و b وصل شده اند، طوری که مقاومت به سر a وصل است. نقطه اتصال این دو عنصر به یکدیگر n نامگذاری شده است. با روش ترسیمی، خوانده ولت سنج را بین نقاط c و n ، برای توالی فاز abc و توالی فاز acb تعیین کنید.

۱۵-۲ تعیین کنید یک موتور سه فاز 15-hp وقتی در بار کامل، بازدهی 90% ، و ضریب توان پس افنی 80% کار می کند چه جریانی از یک خط سه فاز $440V$ می کشد. مقادیر P و Q کشیده شده از خط را نیز به دست آورید.

۱۶-۲ اگر امپدانس هر یک از سه خطی که موتور مسئله ۱۵-۲ را به شینه وصل می کنند $1\Omega + j3\Omega$ باشد، ولتاژ خط به خط شینه ای را که به موتور، $440V$ می رساند به دست آورید.

۱۷-۲ یک بار متعادل مثلثی، متشکل از مقاومت های خالص $\Omega 15$ در هر فاز، با یک بار متعادل ستاره ای که امپدانس هر فازش $8 + j6\Omega$ است موازی بسته شده است. سه خطی که مجموعه این بارها را به یک منبع سه فاز $110V$ وصل می کنند، هر کدام، امپدانس $2 + j5\Omega$ دارند. جریانی که منبع تحویل می دهد و ولتاژ خط در محل بارها را به دست آورید.

۱۸-۲ بار سه فازی، توان 250 kW با ضریب توان پس افنی 0.7 از یک خط $440V$ می گیرد. موازی با این بار، مجموعه خازن سه فازی قرار دارد که 60 kVA دریافت می کند. جریان و ضریب توان کل را حساب کنید.

۱۹-۲ یک موتور سه فاز، 20 kVA با ضریب توان پس افنی 0.7 از یک منبع $220V$ دریافت می کند. مقدار کیلو ولت آمپر خازنهای لازم را برای رساندن ضریب توان به 0.9 پس افنی به دست آورید. جریان خط قبل و بعد از افزودن خازنها چقدر است؟

۲۰-۲ یک ماشین زغال سنگ کنتی در معدنی روباز، زمانی که زغال سنگ از دیواره معدن می کند 92 MVA را با ضریب توان پس افنی 0.8 مصرف می کند، و زمانی که بیل پر شده اش تحت تأثیر وزن خود از دیواره معدن دور می شود 1 MVA را با ضریب توان پیش افنی 0.5 تولید می کند (به شبکه برق می دهد). در پایان مرحله کندن سنگ از دیواره، تغییر اندازه جریان تغذیه ماشین می تواند باعث عمل کردن رله الکترونیکی حفاظت شود. بنابراین برای آنکه تغییر اندازه جریان به حداقل رسانده شود خازنهایی به سرهای ماشین

وصل می‌شود، مقدار تصحیح ظرفیتی (بر حسب kvar) لازم را برای حذف تغییر در اندازه جریان مانا به دست آورید. ماشین از يك منبع سه فاز ۳۶۵ kV تغذیه می‌شود. حل مسئله را با در نظر گرفتن Q به عنوان کل مگاوار سه فاز خازنهای متصل به سرهای ماشین آغاز کنید، و عبارت جریانی را که ماشین از خط می‌کشد بر حسب Q برای هر دو حالت کردن زغال سنگ و مولد بودن بنویسید.

۲۱-۲ مشخصات نامی يك ژنراتور (که می‌تواند با محرکه ای الکتریکی متوالی با يك رثکتانس القایی نمایانده شود) ۵۰۰ MVA و ۲۲ kV است. سیم پیچهای اتصال-ستاره ای آن رثکتانس در-یکی ۱۰۱ دارند. مقدار اهمی رثکتانس سیم پیچها را به دست آورید.

۲۲-۲ ژنراتور مسئله ۲۱-۲ در مسداری قرار دارد که مقادیر مبنای آن ۱۰۰ MVA و ۲۰ kV است. از روی مقدار در-یکی رثکتانس سیم پیچهای ژنراتور که در مسئله ۲۱-۲ داده شده است، مقدار در-یکی آنها را با مبنای جدید به دست آورید.

۲۳-۲ مدار معادل تکفاز موتور (يك emf متوالی با يك رثکتانس القایی که با Z_m نشان داده می‌شود) مورد بحث در مسائل ۱۵-۲ و ۱۶-۲ و اتصال آن را به منبع ولتاژ رسم کنید. بر روی این نمودار، مقادیر در-یکی امپدانس خط و ولتاژ اعمالی به موتور را با مبنای ۲۰ kVA و ۴۴۰ V ذکر کنید. سپس با استفاده از مقادیر در-یکی، ولتاژ منبع را بر حسب در-يك به دست آورید و مقدار در-یکی ولتاژ منبع را به ولت تبدیل کنید.